У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740 — Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 12. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 20-го СІЧНЯ 1971 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 20, 1971 No. 12. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 19 січня 1971

В АМЕРИЦІ

ДОРАДНИК ПРЕЗИДЕНТА РИЧАРДА НІКСОНА в справах безпеки ЗСА Генрі Кіссінґер повідомив, що він залишається надалі працювати в Білому Домі, і тому не повернеться до професорської діяльности в Гарвардському Університеті. Г. Кіссінґер сказав, що він залишиться працювати при Уряді доти, доки буде відчувати, що він там „потрібний для Уряду і народу". Президент Ніксон в свою чергу сказав, що не уявляє складу свого уряду без того дорадника.

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН ПОПРОХАВ ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА Джона Мічелла опрацювати проєкт реформи федерального кримінального судівництва й передати такий проєкт на розгляд Конґресові. В новому проєкті мають бути враховані пропозиції окремої комісії, яка вивчала проблеми судівництва. Та комісія, між ін., пропонувала: заборонити в ЗСА усім приватним особам мати зброю, карати за посідання чи куріння маріхуани тільки грошевою покарою, скасувати в країні присуд смерти.

КОРПОРАЦІЯ ЮНАЙТЕД СТЕЙТС СТІЛ ПІДВИЩИЛА ЦІНИ на деякі свої вироби, але не на 12 відсотків, як обіцяла, а це зробила Бетлегем Стіл, лише на 6.8%. Уряд президента Ніксона виступав взагалі проти підвищення цін на сталеву продукцію, і саме під тиском Уряду Корпорація Ю. С. Стіл стрималася від занадто високої підвишки.

ДЕДЕКТИВИ ЗААРЕШТУВАЛИ 25-РІЧНОГО СЛУЖБОВЦЯ Ричарда Райзенберґа з Квінсу, Н. Й., обвинувативши його у вбивстві дружини та 17-місячного сина. Понад 200 жінок з того великого будинку демонстрували перед бюром управління апартаментовими домами, домагаючись більшої охорони.

АМЕРИКАНСЬКИЙ КРАЙОВИЙ ПРЕСОВИЙ КЛЮБ піддався вимогам жіноцтва й погодився на те, щоб до Клюбу приймали також журналісток. Впродовж 62 років існування Крайового Пресового Клюбу там не було ні одної жінки - члена. Минулого тижня Жіночий Крайовий Пресовий Клюб проголосував за прийняття до свого членства журналістів - мужчин і вчинив натиск на „мужеський" Клюб, щоб приймав до свого членства жінок. Журналісти-мужчини „піддалися".

КРАЙОВИЙ КОМІТЕТ ДЛЯ РОЗВАЖНОЇ НУКЛЕАРНОЇ ПОЛІТИКИ — САН, опрацював новий підхід до Пентаґону та американських збройних сил, добиваючись зменшення бюджету збройних сил. САН розпочне пропаґувати між населенням такі гасла, як негайне закінчення війни в Індокитаї, зменшення фондів, призначених для американської армії й переключення їх на внутрішні потреби країни, зокрема на допомогу населенню. САН пропаґує таку закордонну політику ЗСА, яка базувалася б на принципі роззброєння. Директором САН є Сенфорд Готліб.

У СВІТІ

ПАПА ПАВЛО VI ПРИЗНАВ у своїй промові в минулу неділю до багатьох тисяч вірних на площі св. Петра у Римі, що Християнські Церкви „на жаль, поділені глибокими прірвами", які нівечать надії на швидке з'єднання їх. Папа поручав молитися за єдність Християнських Церков. За найбільшу перешкоду у цьому він уважає різнородну й неправильну інтерпретацію Святого Письма та нехіть стосувати науки Христа у щоденному житті.

ЗАХІДНЬО - НІМЕЦЬКИЙ УРЯД ОТРИМАВ пересторогу від близче незнаного чужинецького уряду, що існує змова „правих екстремістів", які плянують вбити канцлера Віллі Брандта під час його подорожі до африканської Кенії, замаскувавши атентат, як ніби нещасливий випадок. Внаслідку — відлетіли до Кенії 5 дальших членів німецької служби безпеки.

3.000 МОЛОДИХ АНГЛІЙЦІВ ДЕМОНСТРУВАЛИ в Лондоні проти видалення німецького комуніста - авантурника Руді Дучке, якому британські власті признали були спершу політичний азиль. Рішено видалити його тому, що Дучке зламав умову і далі змовлявся з різними міжнародними анархістами. Припускають, що британська тайна поліція дістала докази на це шляхом підслухових апаратів.

ЕСПАНСЬКИЙ ПРЕСТОЛОНАСЛІДНИК ХУАН КАРЛЬОС ПРИБУДЕ до З'єдинаних Стейтів із своєю дружиною, грецькою княжною Софією, 25 січня ц. р., на запрошення, що його дістали від президента Ніксона. Хуанові Карльосові, який має стати королем Еспанії після відходу від влади чи смерти генераліссімуса Франсіска Франка, товаришитиме в тій подорожі еспанський міністер закордонних справ Ґреґоріо Льопез Браво. Тому здогадуються, що це буде не тільки куртуазійна візита.

ЙОРДАНСЬКИЙ УРЯД ПЕРЕСТЕРІГ арабську екстремістичну партизанську організацію, так званий Народний Фронт для Визволення Палестини, що він безпардонно здавить кожну бунтарську спробу того Фронту. Подібну заяву проголосила також центральна організація палестинських партизанів, Аль Фатах. З другого боку, лідер названого Народного Фронту, зорієнтований на Пейпінг комуніст д-р Георг Габаш, який перебував в сусідньому Ливані і, мабуть, вернувся між своїх однодумців до Йорданії, вистосував заклик до арабських партизанів — скинути з престолу „реакційного" короля Гуссейна, який нібито перешкоджує звільнити від Ізраїлю Палестину. „Народний фронт" відмовився скласти зброю у містах, згідно з умовою, яку зробили партизани з урядом.

Помер проф. Володимир Басюк, союзовий, громадський і церковний діяч

Філядельфія, Па. — В понеділок, 18-го січня, помер тут на 68-му році життя внаслідок атаки серця проф. Володимир Басюк, відомий союзовий, громадський і церковний діяч. Покійний був основником та довголітнім секретарем 424-го Відділу Українського Народного Союзу, Т-ва ім. Героїв Крут у Філядельфії. Полишив у смутку дружину Ніну, сина Віктора і доньки Галину і Наталію. Парастас буде відправлений у церкві Святої Покрови при 2225 Норт Машер Вулиці у Філядельфії в п'ятницю, 22-го січня о год. 7:30 вечором. Похоронні відправи започаткує заупокійна Служба Божа в цій самій церкві в суботу, 23-го січня, о год. 9-ій ранком, після якої тіло Покійного буде перевезене і похоронене на українському православному цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

З'єднані Стейти Америки припинили мілітарну допомогу для Еквадору

Вашингтон. — В понеділок 18 січня ц. р. уряд ЗСА сповістив про своє рішення припинити мілітарну допомогу — увесь продаж зброї, кредити і ґарантії — для південно-американської держави Еквадору. Вирішено припинити цю допомогу після того, як уруґвайські власті захопили чотири американські риболовні човни поблизу побереж Еквадору. Про рішення уряду ЗСА повідомив державний секретар Роджерс еквадорського амбасадора Карльоса Мантіллю-Ортеґу, викликавши його до свого департаменту. В. Роджерс заявив також, що ЗСА візьмуть під „перегляд" справу виплати суми 25.5 мільйонів дол., як решти із признаної для Еквадору економічної допомоги в сумі 29 мільйонів дол., із якої досі виплачено вже Еквадорові 3.5 мільйона долярів. Згідно з повідомленням державного департаменту, тільки в останньому тижні еквадорці захопили силою чотири риболовні човни ЗСА, які займалися ловлею тюни біля побереж Еквадору. Попередньо вони захопили і тримають п'ять інших риболовних човнів і намагалися захопити з допомогою прибережних канонерок ще два інші. Конфлікт між Еквадором і ЗСА в цій справі базується на різниці поглядів про суверенну владу над прибережними водами. Еквадор, як і інші південно-американські держави визначають свою суверенність над прибережними водами на 200 миль від берега. З'єднані Стейти Америки визнають тільки тримилеву прибережну територію з обмеженням риболовлі до дванадцяти миль від берега.

Корпорація Бетлегем Стіл зредукувала заповіджену підвишку цін до 6.8%

Вашингтон. — Після гострої атаки през. Ніксона і після того, як друга за величиною американська сталеварна компанія Юнайтед Стейтс Стіл Корпорейшен проголосила збільшення цін тільки на 6.8%, керівництво корпорації Бетлегем Стіл вирішило зредукувати заповіджену ним підвишку цін на деякі продукти із сталі із 12 відсотків до такої ж самої висоти, тобто до 6.8 відсотків. Рішення корпорації Бетлегем Стіл було прийняте адміністрацією през. Ніксона із задоволенням, але з одночасною заявою проти дальшого непомірного збільшування цін. В урядових й індустрійних колах сподіваються, що за прикладом Юнайтед Стейтс Стіл і Бетлегем Стіл підуть також інші сталеві компанії і збільшать відповідно ціни на свої вироби. Водночас із цим през. Р. Ніксон відбув у понеділок 18 січня конференцію з Комісією для справ колективних домовлень в будівельній індустрії і доручив їй випрацювати рекомендації спрямовані на боротьбу із раптовим зростом заробітних платень і цін. Рівнорядно з акцією уряду проти дальшого підвищування заробітних платень і цін на індустрійні продукти та товари щоденного вжитку більші банки і Рада Федеральної Резерви вирішили зменшити відсоткові ставки від позичок на одну четвертину відсотка. Департамент торгівлі подав також до відома, що загальний національний дохід зменшився в останньому кварталі 1970 року, вперше після рецесії, що почалася 1958 року.

Українські прапори повівають на двох вершках гір в Еквадорі

На вершках двох високих гір Східніх Кордилієрів в Еквадорі, на вершках Котопаксі і Іллінісі, повівають від грудня ц.р. українські прапори. Застромили їх там українські альпіністи д-р Орест Заклинський та Андрій Навроцький з нагоди здобуття цих двох шпилів. Вершок Котопаксі, із найвище у світі положеним на ньому вульканом, сягає 19,498 стіп, а південний шпиль Іллінісі має понад 17,000 стіп.

Групу чотирьох альпіністів з Америки зорганізував і нею кермував д-р Орест Заклинський. Ці чотири альпіністи, в тому числі два українці, вибралися до південно-американської країни Еквадору і там з бази в місті Кіто вирушили на шпилі сусідніх високих гір. Після здобуття вершків Котопаксі і південного шпиля Іллінісі, на яких вони застромили українські прапори, група цих відважних альпіністів відвідала ще Перу, щоб там запізнатися із цікавими археологічними находками.

З цієї успішної мандрівки привезли українські альпіністи д-р Орест Заклинський і Андрій Навроцький кольорові знимки, якими закріпили для історії здобуття високих шпилів гір в Еквадорі та встромлення на них українських прапорів.

ВИКОПУЮТЬ ЗЕМЛЮ ПІД ФУНДАМЕНТИ ХМАРОСЯГУ УНС

Багато читачів „Свободи" і членів Українського Народного Союзу листами і телефонами постійно запитують, як поступає будова 15-поверхового хмаросягу УНСоюзу над Гудсоном, бо проходячи біля обведеної високим парканом площі біля зупинки підземної залізниці Ексчейндж Плейс, там ще „нічого не видно". І справді через паркан нічого не видно, натомість таки добре чути гуркіт сильних моторів двох бульдозерів, що вже від деякого часу там викопують тепер замерзлу землю під фундаменти великої будови. Ці бульдозери при праці й видно на цій фотознимці.

Лерд і адм. Мурер звітували Ніксонові і на Раді Безпеки про В'єтнам

Вашингтон. — Секретар оборони Мелвін Лерд і голова шефів об'єднаних штабів адмірал Томас Мурер звітували в понеділок 18 січня ц. р. президентові Ніксонові та згодом на засіданні Крайової Ради Безпеки про висліди своїх минулотижневих відвідин у Південній Азії. За газетними твердженнями, секретар Лерд і адмірал Мурер висловилися оптимістично про воєнну ситуацію у В'єтнамі, Ляосі й Камбоджі, дармашо ствердили дальше перекидання північно-в'єтнамських військ, зброї й амуніції головно до Камбоджі з очевидною ціллю встановити там нові запільні склади зброї й харчів й відновити у Камбоджі у прикордонні з Південним В'єтнамом деякі „безпечні схоронища". У зв'язку з цим американські керівні кола рішили дати повну летунську допомогу камбоджійським та південно-в'єтнамським військам оперуючим в Камбоджі. Літаконосець „Клівленд" та коптероносець „Айво Джіма", що їх недавно пересунено далі на схід, щоб включилися в допомогову акцію для навіщеної великою повінню Маляйзії, скеровано близько берегів Камбоджі, щоб своїми літаками й гелікоптерами не тільки бомбардувати комуністичні позиції, але й перевозити південно-в'єтнамські та камбоджійські війська з місця на місце. Зате зберігається надалі заборону вживати американські наземні війська в Камбоджі та висилати туди своїх військових дорадників. Адмірал Мурер висловив переконання, що камбоджійська армія, яка раптово зростає числом і вишколом, переборе комуністичну агресію. „Даймо їй тільки час" — заявив адмірал Мурер. 13.000-не з'єднання камбоджійських і південно-в'єтнамських вояків, яке під прикриттям артилерії та американського летунства прочищує шлях „число 4" між столицею Камбоджі Пномпенем і портом Компонґ Сонґ, наблизились від півдня і півночі на віддаль 12 миль одні від одних і дальки цей кусень шляху залишається ще в комуністичних рядах. Конвой 45-ох вантажних барж перебився через комуністичні засідки на ріці Меконґ і доплив до Пномпеню, привізши туди 500.000 гальонів газоліни.

Ізраїль і Єгипет обмінюються діловими нотами — зросли шанси миру

Об'єднані Нації. — Генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант заявив, що він дивиться „обережно оптимістично" на теперішній стан ізраїльсько-арабських відносин і що таке саме становище займає офіційний посередник ОН для справ замирення на Близькому Сході, амбасадор Гуннар Яррінґ. В понеділок 18 січня ц. р. Гуннар Яррінґ передав ізраїльському амбасадорові Йозефові Текоахові меморандум, що його він отримав від представників Єгипту і Йорданії, у відповідь на меморандум, що його він, Яррінґ, отримав був від ізраїльського прем'єра Голди Меір та який передав був єгипетському амбасадорові д-рові Мохаммедові ель Зайятові і йорданському амбасадорові Мухаммадові ель Фарра. Один французький часопис, не подавши джерела, оприлюднив текст 14-ох точок згаданого вище ізраїльського меморандуму. Говориться там у загальній і завуальованій формі про відкликання військ з окупованих арабських земель, про проблему втікачів, про гарантії арабських держав проти саботажних актів партизанських організацій, про право користування водами і т. п. Однак позитивно інтерпретується сам факт, що арабська сторона уважливо перестудіювала той меморандум і відповіла на нього таким своїм діловим письмом. Хоча в той сам день, 18 січня, нараджувалися над справою ізраїльсько-арабського замирення амбасадори „чотирьох великих" при Об'єднаних Націях і наступну таку нараду визначено на 27 січня проте Америка підтримує становище Ізраїлю, що в теперішніх ізраїльсько-арабських переговорах за посередництвом Гуннара Яррінґа великодержави повинні стриматись від свого втручання.

Польський уряд погодився прийняти делеґацію невдоволених робітників

Ґданськ. — В понеділок 18 січня портові робітники у Ґданську не вийшли до праці, але повернулися туди, коли почули, що польський уряд у Варшаві погодився прийняти делеґацію робітників та адміністраторів і вислухати робітничі скарги. Робітники в прибалтійських портах, які розпочали були заворушення, що довели до упадку Владислава Ґомулки, невдоволені новими нормами праці та підвищенням винагороди тільки найнижче платним. Поруч з вимогами господарської натури, портові робітники вимагають також звільнення всіх арештованих у грудневих заворушеннях та відкликання деяких партійних функціонерів. Однак припускають що коли робітники не приймуть компромісової розв'язки, то наступник Ґомулки Едвард Ґерек виступить рішуче проти робітників у прибалтійських портах, щоб зберегти свій партійний престиж. Під кінець цього місяця має відбутися засідання Центрального Комітету комуністичної партії Польщі і Ґерек зайнятий тепер підготовою цієї справи.

Завершується підготова великого турне „Ритм України" по ЗСА

Рочестер (Б.Г.). — Уже більше року, бо від грудня 1969, проходила інтенсивна і послідовна підготова, щоб спровадити до Америки славне тріо кубанських козаків, які на великих і найбільших сценах і телевізійних екранах 21 країни світу здобули найвищі похвали і признання для українських музики, співу і танку. Відомі вони також з виступів в Голлівуді, на програмі Еда Суллівана та інших великих спектаклях. Їхні світові успіхи заохотили Головну Екзекутиву Фонду Катедри Українознавства, щоб спонсорувати їхнє турне по Америці в теперішній кампанії збірки фондів на поширення українських студій в Гарвардському університеті. Турне відбудеться в квітні цього року і в це турне, разом з нашими кубанськими артистами-козаками, вийдуть балерина Рома Прийма-Богачевська, оперова співачка Галина Минаїв-Андреадіс та Петро Шепелюк, відомий під артистичним іменем Пітер Шеллі, актор Голлівуду і Бродвею. Подробиці цього турне добірної групи артистів будуть своєчасно проголошені.

Громада в Ню Гейвені врочисто відзначить Січневі роковини

ПОСАДНИК МІСТА НЮ ГЕЙВЕНУ ПІДПИСУЄ ПРОКЛЯМАЦІЮ В ПОШАНУ СІЧНЕВИХ РОКОВИН

Сидять (зліва): о. Йосиф Скульський, посадник Бартоломю, Ф. Гайда та о. Теофіль Бузенко. Стоять (зліва) члени Управи УККА: Богдан Лисяк, д-р Михайло Снігурович, голова Відділу, майор д-р Олексій Козловський, Михайло Пушкар і проф. Іван Телюк.

Ню Гейвен (МЯ). Український Конгресовий Комітет Америки, Відділ Ню Гейвен при співпраці усіх товариств і організацій підготовив імпозантні святкування Січневих Роковин. У вівторок 12-го січня 1971 р. підписав посадник міста Ню Гейвену проклямацію в пошану річниці Української Незалежности і визначив день 22-го січня Українським Днем, закликаючи співмешканців належно його відмітити. Делеґацію очолив голова Відділу д-р Михайло Снігурович. Знов у вівторок 19 січня ц. р. має бути підписана подібна проклямація губернатором стейту Коннектикат Томасом в Капітолю в Гартфорді, в присутності делеґатів усіх відділів УККА в стейті. Делеґацію очолить голова Відділу УККА в Ню Гейвені, який на цю каденцію являється теж головою Стейтової Ради відділів УККА.

В суботу 23-го січня ц. р. відбудеться бенкет в пошану Січневих Роковин у великій залі Парк Плаза готелю в Ню Гейвені. У бенкеті візьмуть участь визначні діячі українського і американського політичного світу. На головного промовця в українській мові запрошено президента Світового Конгресу Вільних Українців Йосипа Лисогора, а в англійській мові конгресмена Роберта Джаймо. Бенкет відкриє голова УККА, Відділ Ню Ню Гейвен д-р Михайло Снігурович, тостмайстром буде Богдан Лисяк, голова Братства Дивізійників в ЗСА. По бенкеті відбудеться баль при звуках оркестри „Темпо". Баль започаткує виступ Української Танкової Групи „Веселка".

В неділю 24-го січня будуть відправлені Богослуження в наміренні українського народу в церквах обох українських віровизнань. Того ж дня о год. 12.30 п. п. буде зложений вінок в пошану героям - борцям за волю під „Обеліском Волі" перед будинком місцевої ратуші. В цій врочистості візьмуть зорганізовану участь українські комбатанти та відділи Пласту і СУМА. В цей день, як рівнож в дні 22-го січня, повіватиме із будинку управи міста український прапор. Церемонію зложення вінка фільмуватиме місцева телевізійна стація та передасть це в рамцях новин.

Губернатор Кейгіл 22-го січня проголосить Український День в Ню Джерзі

Трентон. — У найближчу п'ятницю 22-го січня, отже точно у 53-ті роковини проголошення суверенности Української Народної Республіки, губернатор Кейгіл підпише тут тут в полудне в стейтовому капітолі проклямацію, визначаючи той день як „День Української Незалежности" в стейті Ню Джерзі. Губернатор підпише проклямацію в приявності української делеґації, яку очолюватиме д-р Євген Котик, голова Координаційної Ради Відділів УККА Ню Джерзі та голова Відділу УККА.

Українці Джерзі Сити відзначать Січневі роковини

Джерзі Сити, Н.Дж. — Усе вже підготовано тут до святкового відзначення Річниці Державности і Соборности України. Свято відбудеться у неділю 24-го січня, о год. 4:30 у великій залі Українського Народного Дому при вулиці Фліт. Промову виголосить екзекутивний директор СКВУ д-р Михайло Сосновський. У мистецькій програмі візьмуть участь Дівочий хор Осередку СУМА ім. ген.-хор. Т. Чупринки з Ню Йорку „Жайворонок", під диригуванням інж. Романа Степаняка, Танцювальна Група при місцевому УНДомі та рецитатори з Школи Українознавства. О годині 10-й ранку в українських церквах будуть відслужені Богослуження в інтенції українського народу. — інформує голова місцевого Відділу УККА д-р Євген Котик.

Цієї неділі в Півн. Дакоті будуть Українські радіопрограми

Роковини Української Незалежности будуть відзначені в стейті Північна Дакота цієї неділі, 24-го січня, спеціяльними українськими радіопрограмами та телевізійними програмами. В багатьох американських газетах стейту появилися в цій справі повідомлення очолюваного д-ром Антоном Жуковським стейтового Відділу УККА, в якому сказано: „Спеціяльні радіопрограми будуть передані багатьома радіовисильнями стейту в неділю, 24-го січня, для відзначення 53-их роковин проголошення Української Незалежности — згідно з повідомленнями Віділу Українського Конгресового Комітету Америки Північної Дакоти. Американці українського походження влаштовують ці програми, щоб заманіфестувати свою відданість американським ідеалам та скріпити свою віру у волю від тиранії для всіх народів". В дальшому названо ряд радіостанцій та подано час, у якому вони передаватимуть українські програми.

СВОБОДА SVOBODA
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $13.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Доктрина Ніксона у практиці

У червні 1969 р. під час своєї першої подорожі по країнах Південної Азії й Океанії през. Ніксон проголосив „доктрину", яка приділяла ролю Америки як активного безпосереднього оборонця волі й незалежности далекосхідніх держав. Мовляв, Америка надалі боронитиме загрожені країни проти атомових атак, але кожна загрожена держава повинна сама боронити свою волю, користуючись американською допомогою тільки у доставах зброї. Коментарі декого, що ту „доктрину" Ніксон проголосив тільки задля виправдання „відходу" ЗСА з В'єтнамської війни, були надто поверхові. Насправді, впродовж останнього півтора року виявилось, що ЗСА поволі й ступнево, але послідовно „відходять" взагалі з далекосхідного обширу відповідальної ролі „світового жандарма".

В половині червня 1969 року у В'єтнамі було 549.000 американських вояків, тепер це число впало до 335.000, а на 15 травня ц. р. має зійти до 284.000. Поменшується стан американських збройних сил на базах у Філіппінах, Японії, Тайвані (Формозі), Таї (Сіямі) і Південній Кореї. За галом, коли з липні 1969 року було на Далекому Сході 783.500 американських вояків, то з кінцем травня цього року воно має зійти до 465.400. Отож, „доктрина Ніксона" стає дійсністю. Це ще не значить, що З'єдинені Стейти перестають „бути" в далеких краях і на далеких морях. Але ступневе відтягання їхніх збройних сил примушує тамошні країни зревідувати свій підхід до проблеми оборони. Замість покладатися на Америку — вони мусять збільшувати власні збройні сили.

Це помічається не тільки у Південному В'єтнамі у процесі „в'єтнамізації війни". В усіх названих країнах розбудовується воєнний промисл, творяться оборонні союзи. У Японії постала справа ревізії пацифістичної конституції. Але „Тайм" з 18 січня ц. р. в статті на цю тему слушно ствержує, що не відомо, як поведеться Америка, коли заведуть надії на „мирольобну еволюцію" комуністичного Китаю, коли заведе концепція невтрального гарантованого Москвою і Пекіном, Півдня Азії і коли комуністична агресія таки загрозить реально Південній Азії. Можна сумніватися, чи Америка придивлятиметься тоді байдуже „збоку", покликаючись на „доктрину Ніксона".

Така ж пошесть, як і холера

„Курення сигарет є сьогодні такою ж дійсною причиною смерти, як нею були великі епідемічні хвороби — тиф, холера і туберкульоза, що пройджували ряди колишніх генерацій", — стверджується дослівно у звідомленні британської Королівської Колегії Лікарів. Відраджені для проведення мідицинних дослідів видатні лікарі Великої Британії вирахували, що протягом одного року внаслідок курення помирає в тій країні 27 500 осіб, в тому числі 24 000 чоловіків і 3 500 жінок. Що більше, вони ствердили, що курення скорочує життя курців віком до 65 років пересічно на яких чотири з половиною роки.

Звідомлення британської Королівської Колегії Лікарів знайшло широкий відгомін не тільки у Великій Британії, але й у всьому світі. Своє становище в цій справі зайняли також урядові чинники різних держав. Секретар суспільних послуг Великої Британії сер Кейт Джозеф заявив, що звідомлення Колегії Лікарів і її рекомендації вимагають пильної уваги, студій та протидії, щоб зменшити цю епідемію. Генеральний Лікар ЗСА д-р Джессі Л. Стейнфілд виступив згодом з аналогічним попередженням про загрозу курення особливо для жінок, повідомляючи, що він приготовляє окреме звідомлення про загрозливі наслідки куріння для здоров'я людей на розгляд і схвалення Конгресу ЗСА. Багато уваги присвятили цій загрозі провідні світові журнали й газети, з'ясовуючи своїм читачам небезпеку курення не тільки для молоді, жінок і чоловіків, але й також для тих, що ще не народилися.

Урядові і громадські чинники плянують започаткувати різного роду заходи для протидіяння шкідливим наслідкам курення і поширенню цього навику. У ЗСА в значній мірі обмежено реклямування тютюнових виробів. Британські лікарі, попереджаючи про фатальні наслідки курення, стверджують, що особливо небезпечним є курення сигарет, і радять переходити на люльки або сиґари.

Проте, для всіх тих, що курять, найважливішою справою є усвідомлення самої таки загрози курення для здоров'я й життя. Так само, як внаслідок довголітніх протизаходів добилася медицина припинення холерної і тифозної пошестей, усі зрілі і свідомі люди мусять стати до боротьби із тією сучасною епідемією, що нею є курення. З найпершою метою для себе самих: визволитися з рабської залежности від свого шкідливого навику.

Панас Феденко

ДУМКИ НА РІК 1971

„А все до тебе думка лине..."
Леся Українка

(1)

Мюнхен. — 21-го грудня 1920 року, разом з приятелем, що тепер перебуває в Бразилії, я перебіг по льоду з лівого берега Дністра на правий, басарабський. Втечу ми заплянували серед білого дня, бо знали, що большевицькі прикордонники мали звичай удень, по обіді, спати. Вночі була небезпека більша, бо Дністер, хоч і замерз, мав широкі ополонки, і легко можна було попасти під лід, щоб собою „осетрів годувати".

Наша точка відходу на захід була в містечку Ярузі, де ми короткий час перебували у добрих знайомих. Оглядаючи місцевість, я натрапив на кладовище. На одному нагробку можна було прочитати напис:

„Тут моя могила, тут мой прах. Я уже дома, а вы в гостях".

Хоч ці слова давали надію на мирне життя по смерті („дома"), але нам ще хотілося перебувати „в гостях", щоб побачити світа... Був ясний зимовий день, сніг блищав, видно було кригу й ополонки на „Дністрі, воді каламутній", та високий правий берег. Скорим маршем і бігом ми опинилися посеред Дністра, коли раптом з правого берега румунські прикордонники почали на нас стріляти. Мій супутник, родом з Басарабії, знав по-румунському і мене навчив кричати: „Нуй пушкац! (не стріляй). Чи були з тих румунських охоронців „священних кордонів" невдалі стрільці, чи, може, їм був наказ — стріляти, але не влучати? Як би не було, ми неушкоджені добігли до правого берега.

Нас зустріли солдати і повели до своєї „сторожки". Вигляд наш не був дуже „репрезентативний": ми заросли бородою, і убрання в обох було майже босяцьке. Тільки чоботи ми мали добрі, бо, готуючись в дорогу ще в Умані, вважали чоботи за головну гарантію успіху нашого походу на Захід.

Солдати покликали свого офіцера, якому я вияснив французькою мовою, що нами інтересується дипломатична місія УНРеспубліки в Букарешті (тоді вона була ще визнана). Офіцер звелів солдатам дати нам кімнату, щоб ми могли переночувати.

В чистій кімнаті було нестерпно чути нафту, якою була намащена підлога і, мабуть, стіни; це через небезпеку від епідемії тифу, що ще не закінчилася на лівім боці Дністра. В сусідній кімнаті ночували прикордонники, і мій супутник казав, що солдати радилися, чи не забрати наші добрі чоботи, а нас пустити під лід на Дністрі. Але, мабуть, боялися відповідальности. Могла бути й якась інша причина, що врятувала нас для дальшого перебування „в гостях", в нових турботах і небезпеках.

Після цього ліричного вступу in medias res, як казали римські оратори, 50 років панування чужої диктаторської влади, що орудує обманом і терором, накоїли страшного лиха нашому народові. За цей час вільні країни світу пішли далеко вперед: зменшились там матеріяльні й соціяльні недостачі, піднісся добробут, поширилась освіта і, що найголовніше, — розвинулося в громадянах, приналежних до кляси селянської і робітничої, чуття персональної гідности. Це — психологічна основа демократичного ладу. Там, де переважає тип „гнучкошиєнків" - низькопоклонників", що мають страх перед „панством" і „начальством", демократичний лад не має твердого ґрунту. Деколонізація в Азії й Африці дала можливість розвиватись новим націям і культурам, збудила в поневолених раніше народах і племенах чуття національної гідности, навіть гордости.

Порівняно з цим поступом інших народів, минулих 50 років були для України „пропащим часом під Московським Царством (назва книжки, яку написав Михайло Драгоманів).

Слід звернути особливу увагу на кількастолітнє гноблення української душі системою національного поневолення в Російській імперії. Здавна так повелося, що росіяни згорда трактували підданих свого царя і зневажали їх навіть словами. Вірмен звали „армяшками", грузинів — „грузишками", татар чомусь — „князями", фінів — „чухною", українців — „хохлами". І це вважали за зовсім „природне", так писали навіть у книжках учені люди. Наприклад, у XX віці відомий журналіст Алексєй Суворін, захоплений грою артистів українського театру в Петербурзі, написав ентузіястичну книжку „Хохлы и хохлушки". Це була хвала Марії Заньковецькій, Кропивницькому, Саксаганському, Садовському, — корифеям українського театру...

Заборона української мови в школі і в пресі відірвала освічених українців від свого народу, і тому навіть вихідці з гущі народної — діти селян і робітників, здобувши освіту, відверталися від рідної мови, як від чогось „нижчого", вони хотіли „попхатися в пани". Цей „холопський дух" затаврував Мих. Грушевський після упадку царського режиму. В 1918 р. він писав, що довга неволя, в якій українця безкарно „бито в лице", погорджувано його мовою, закоренила в нашому народі байдужність до своєї національности. Мало того, виявлялася навіть зневага до свого рідного, як це в літературній формі показав В. Винниченко у своїй драмі „Між двома силами" 1918 р. (Винниченко помилково назвав свою драму „Між двох сил". В рос. мові кажуть — „Между двух огней", у нас — „між двома вогнями, стільцями, між ворогами" і т. д.).

І. Вовчук

ПОТРІСКУЮТЬ КОЛОНІЯЛЬНІ ЛАНЦЮГИ

(3)

Для зміцнення дружби з Москвою в країні переведено чистку („співрозмови" з членами партії). І, як заявив Гусак, „вирішено не видати нових партійних квитків 473,730 партійцям". Щоб привернути партії „марксо-ленінське лице", довелося вичистити понад 30% її членів. І не диво, що серед чеських комуністів у Празі, як твердять західні кореспонденти, часто можна почути: „Коли чую, що Росія говорить про приязнь і братерську допомогу, все вчувається гуркіт танків". В прибалтійських містах Польщі це підтвердилось.

В якійсь мірі подібне становище і в Мадярщині, де тримається московське військо для запевнення „співдружби". Кадар, спритно маневруючи між національними інтересами країни і колоніяльними домаганнями інтеграції економіки, зумів дещо обмежити „опіку" Москви над економікою Мадярщини і добитися більшої політичної незалежности. Коло 25% членів мадярського парляменту позапартійні. Багато з них працюють на керівних урядових становищах. У Москві не раз пробували сильніше стиснути Мадярщину колоніяльними ланцюгами інтеграції, були спроби усунути й Кадара, але це не вдалося.

На листопадовому з'їзді мадярських комуністів, що відбувся в присутності московської делеґації, очоленої Л. Брежнєвим, були намагання боронити економіку країни від інтеграційного тиску з Москви. Тому то голова Ради Міністрів Мадярщини Ене Фок змушений був підкреслити необхідність інтеґрації, обґрунтовуючи перспективні пляни мадярського господарства. „Новое Время" (ч. 49) пише, що „тема економічної інтеграції і дальшого поглиблення та поширення зв'язків Мадярщини з Радянським Союзом і іншими соціялістичними країнами була одною з головних на з'їзді". В протиріччях розладованої економіки імперського соціялізму, заплутаної в плетиві централізму, Москва збільшує тиск на підопічні їй держави - сателіти.

**

А в передз'їздовій лихоманці соціялістичного змагання, що ним за пляном охоплено всі національні республіки імперії, безугаву підкреслюється, що „соціялізм — це система трудящих і для трудящих". Робітництво Польщі, доведене тією системою до розпачу, в передріздвяних заворушеннях заявило, що не хоче її, виступило на боротьбу з нею. Заворушення не були новиною для соціялістичних країн. Ще не забули кривавих заворушень у Східній Німеччині року 1953, пам'ятають поляки та й світ згадує про повстання 1956 р. Тоді познанські робітники заявили: „Досить! Так жити далі не можна. Ми повинні зійти з цього шляху". Заворушення поширились на всю Польщу. Щоб зберегти загрожений соціялізм, до влади покликано Г. Гомулку, який довший час був у Москві в неласці за „націоналізм". Перебравши владу за протекцією наляканого тодішнім повстанням Хрущова, звільнений з ув'язнення Г. Гомулка рішуче відкинув кремлівські теревені, що в повстанні винні імперіялісти Заходу. „Причина познанської трагедії", — заявив Г. Гомулка, — в партійному керівництві і в уряді", якими опікується Москва.

Минуло 14 років, але лихо, про яке говорив тоді націонал - комуніст Г. Гомулка, не минуло. І проти нього повстали робітники. За час свого керівництва Г. Гомулка, лявіруючи між великоінтересами „соціялістичної" Москви і національними інтересами „соціялістичної" Польщі, те лихо насаджував і збільшував, доки не став жертвою економічної інтеґрації колоніяльної московської політики. „Собаці собача й честь", — говорить українська народна приповідка.

Сталося так, що Хрущов після появи його спогадів у західній пресі, в яких він, буцімто, остерігає проти призерження сталінщини в СССР, опинився в кремлівській лікарні, а слідом за ним і Гомулку відправлено до варшавської лікарні. Припадковий збіг обставин? А щоб прикрити н е вилікованість хвороби соціялістичної системи, довелося польському міністрові охорони здоров'я свідчити, що тяжка хвороба не дозволяє Гомулці виконувати всячу повинність з „будові соціялізму".

З політбюра польської комуністичної партії усунено кількох членів, включно з президентом республіки. На місце „захворілого" прийшов новий намісник Москви — генеральний секретар Едвард Ґерек. А промотором у новому ЦК польської партії буде М. Мочар, людина промосковської орієнтації і жорстокий „фахівець" в наведенні порядку.

Владу в Польщі перетрушено - поновлено. Преса нового уряду обвинувачує Г. Гомулку в тому, що він „відірвався від мас". Мовляв, не вмів добачити причин господарських труднощів і невдач. Урядові газети пишуть, що внаслідок його помилок керівники підприємств і робітники не знали як мали розробляти оперативні пляни і керувати економікою, щоб вона задовольняла інтереси держави і народу.

В заяві обвинувачень приховується від народу найістотніше: гострий конфлікт поміж удержавленою економікою соціялізму і народом. 80% економіки Польщі удержавлено, а 20% під найсуворішою контролею уряду. Соціялістична економіка країни виявилась неспроможною задовольняти найелементарніші потреби народу. Конфлікт економічний між державою і народом є й політич-

(Закінчення на стор. 6-ій)

Проф. Іван Розгін

ПРО ЛІКАРСЬКИЙ ДОВІДНИК Д-РА М. ДАНИЛЮКА

Вийшов друком давноочікуваний „Довідник" д-ра М. Данилюка. Очікували його і читачі сторінки „На медичні теми" в „Свободі", і професіоналісти, і взагалі культурні члени нашої еміґрантської спільноти. Кожний думав: „Що то з того вийде? Яку чергову працю випустить у світ наш талановитий культурний і громадський діяч, лікар М. Данилюк?"

Нарешті це видання УНСоюзу вийшло в світ, і настав час висловитися з приводу цієї справді непересічної події. Появляються одна за другою високі оцінки „Лікарського довідника", правдоподібно, що й замовлення не припиняються, тому і ми вважаємо своїм громадським обов'язком висловити кілька своїх зауважень з приводу цієї праці.

Найперше, треба сказати, що зміст „Довідника" складається не з того тексту, що друкувався на сторінках „Свободи" у відділі „На медичні теми": автор завдав собі труду написати зовсім оригінальну працю. Ми приєднуємося до уже висловлених похвал, признання і подяк від окремих осіб, що походять з різних прошарків нашої спільноти, але хочемо дещо сказати в іншій площині.

Сучасна медицина, або, точніше кажучи, одна з її галузей, патологія, вчить, що всяка недуга має не тільки ту чи іншу причину, а й передумови. Передумови, в яких виникає захворювання, інколи мають більше значення, як сама причина. Наприклад, низка так званих професійних недуг, спричинюваних так зв. „у м о в н ими паразитами" чи непатогенними збудниками. На тій основі недугу розглядають як наслідок „життя в невідповідних умовах", або як „життя на межі пристосованости і непристосованости до умов зовнішнього оточення".

При цій нагоді варто пригадати, що дуже багато зробили для розвитку науки патології українські вчені світової слави — Ілля Мечніков, Олександер Богомолець, М. Мельніков - Разведенков, Павло Кучеренко та інші. І. Мечніков у своїх працях як „Лекції з порівняльної патології запалення (1892), „Про імунітет при заразливих захворюваннях" (1900), „Етюди оптимізму" та інших дав основи патології, які не втратили значення й тепер. Так само і О. Богомолець у своїх працях „Криза ендокринології", „Про вегетативні центри обміну", „Про фізіологічне значення сполучної тканини", „Продовження життя" та інших висловився про недуги як про процеси, як своєрідне життя живих істот.

На підставі цих знань стає зрозумілим, чому найважливіше в поборюванні недуг знати не тільки їх причини, але й умови, в яких ті причини себе проявили. Д-р М. Данилюк у своїй книзі приділяє належну увагу всім проблемам, пов'язаним з діягностикою, лікуванням і профілактикою з а х ворювань. Дуже часто він як автор - професіоналіст радить: „зверніться до свого лікаря", „порадьтеся з лікарем", „запитайте лікаря". Тому, що для успішного лікування багато важить душевна рівновага хворого, а в ній чи не головну ролю відіграє довір'я хворого до лікаря, автор звернув увагу і на цю проблему. Він радить, як, де і коли треба звертатися до лікаря, про що треба з лікарем говорити. Такі поради дуже важливі і корисні як для пацієнта, так і для лікаря.

Сучасна медицина має у своєму арсеналі дуже досконалі засоби для діягностики і лікування недуг. Має також справді „чудодійні" ліки, які дуже допомагають, коли їх своєчасно і за приписами лікаря вживати. Автор, де треба, наголошує це. Навіть з таким зауваженням, що, мовляв, ці ліки сьогодні такі, а завтра можуть бути інші, тому треба користатися ними лише за порадою лікаря і в строго визначених дозах, формах, інтервалах часу.

„Лікарський довідник", що його можна назвати короткою медичною е н циклопедією, складається з 17 розділів. Перші два — „Щоденне життя" (родина, дім, праця, відпочинок і медична опіка) і „Здоров'я і харчування" (загальні відомості, людська вага, харчі в калоріях, вітаміни, мінерали) — підставові, знайомлять з гігієною, фізіологією і профілактикою. Наступні 14 розділів присвячені отруйним речовинам, алергії, пістрякові, інфекційним захворюванням, хворобам крови, серця і судин, хворобам органів дихання, органів травлення, органів сечовиділення, ендокринних залоз, нервової системи, органів чуття, кістяка, м'язів і споріднених тканин, шкіри і зовнішньої секреції. Останній розділ присвячений комплектуванню й уживанню домашньої аптечки. Закінчується „Довідник" англійсько - українським медичним словником.

Видана книжка чепурно з мистецькою (артиста Михалевича) обкладинкою і виразними ілюстраціями. Тому ми вважаємо, що це видання являє собою значне досягнення в культурному житті українців поза межами Батьківщини.

ЗАПОЧАТКОВАНО АКЦІЮ ПОБУДОВИ УАПЦЕРКВИ В БУЕНОС АЙРЕСІ

Аргентина. (М.Д.З.) — Братство Святої Покрови Української Автокефальної Православної Церкви в Буенос Айресі започаткувало інтенсивну акцію для побудування власної Церкви в одній із центральних дільниць столиці. Закуплено площу з домом, в якому вже примістилася канцелярія Братства та Парохія, при вулиці Таріхи чис. 4063, Буенос Айрес.

Богдан Цимбалістий

ПРОБЛЕМА ІДЕНТИЧНОСТИ

(4)

Невротичні люди заперечують своє походження. звичайно за всяку ціну уникають нагоди ідентифікувати себе зі своєю етнічною групою. Вони всюди стараються підкреслювати свою американськість. А що вони повнокровними американцями не є, і про це знають, то опиняються у т. зв. марґінесовій ситуації. Американський соціолог Стонекіст описав психологію такої людини, що живе „на марґінесі": вона „затрусєна психічною непевністю між двома соціяльними світами, віддзеркалюючи в своїй душі незгоду і гармонію, нехіть і притягання тих двох світів. Такі люди терплять від почуття непевности, страху, постійних фрустрацій. Їх невротичні терпіння збільшуються"[7]) (стор. 8). Бо відомо, хто себе не шанує, не здобуває пошани він інших. Хто себе ненавидить, викликає хіба спочуття і погорду від інших.

Насувається чергове питання: що означає ідентифікація з групою, що означає знаходити чи відкривати сенс своєї ідентичности через усвідомлення своєї приналежности до групи? Відкривання своєї ідентичности не відбувається відірвано від життя. Лікар ідентифікує себе не тільки власною уявою, але й своєю щоденною працею. Ідентифікація з групою приходить теж не в уяві, але через участь в її житті. Якби хтось прийшов до мене, — пише Е. Еріксон, — і почав питатися, хто він є, я вважав би, що з тою людиною щось не в порядку. Ніхто нормальний не сідає і, схопивши голову в руки, не питається себе, хто він є. Таке питання включене і вирішене в щоденній акції, у конкретних рішеннях.

Свою релігійну, фахову, національну чи політичну ідентичність молода людина віднаходить чи створює рішеннями і анґажуванням у житті. „Питання ідентичности є розв'язане, коли здобуто сенс ідентичности в акції, — пише Еріксон. — Тільки той, хто знає, куди він іде і хто з ним є, недвозначно виявляє — хоч не завжди це легко визначити — інтегральність, прямолінійність своєї поведінки і свого буття" (стор. 300) в творчості, в анґажуванні.

До речі, поняття „криза ідентичности" стало популярним в Америці після другої світової війни внаслідок дезорієнтації і апатії, що запанували серед американської молоді того часу. Протягом яких п'ятнадцяти років молодь переживала політичну й духову зневіру. Це було „мовчазне" покоління, або покоління незаанґажованих (The Uncommitted), якому через це бракувало сенсу власної ідентичности. Автор книжки „Незаанґажовані" пише: „Сенс особистої ідентичности набирає єдности та сили через заанґажування себе (commitment). Справи, в які людина може анґажуватися, можуть мінятися; це може бути праця як головний ідеал, особистий талант чи льояльність до особи або групи, до жінки, родини, товариства, революції — всі вони можуть дати одиниці сенс ідентичности. Без позитивного анґажування важко осягнути людині сенс особистої інтегральности"[8]) (стор. 184). Події останніх років в американських університетах є ознакою пробудження американської молоді і шукання свого „я" через анґажування в акцію, дармащо їй нераз бракує ясних і конструктивних цілей.

Молода людина мусить призадуматися, яким вартостям вона хоче служити. Екзистенціялісти мають рацію, коли твердять, що сенс і вартість життя творяться самою людиною („істота людини є її екзистенція"), що людина є тим, ким вона рішає бути. „Особливістю людської природи є її сила творити себе саму", пише протестантський теолог П. Тіліх[9]) (стор. 9).

Вартість життя людини залежатиме від того, якій справі вона його підпорядкує. Іншими словами, життя має вартість тоді, коли воно поставлене на службу певній справі чи ідеї, які триваліші, як життя, які трансцендентують саме життя. Муринський провідник Мартин Лютер Кінґ говорив: „Не важливо, як довго я житиму, але важливо, як житиму", тобто якій ідеї або вартості його життя буде підпорядковане.

Саме заанґажування настільки вартісне, наскільки вартісною є справа чи об'єкт, якому людина посвячується. Якщо справа здібна викликати найбільш творчі якості людського ума і найшляхетніші риси людської особистости, якщо вона здібна допомогти людині здійснити її потенціял, тобто бути людиною, свідомою свого місця та відповідальности в пляні природи, світу чи „створення" (за релігійним визначенням), така справа гідна анґажування. Служіння їй приносить людині щастя, яке є щастям сповненого обов'язку супроти себе самої як людини.

„Ніцше, Ясперс та інші глибше думаючі екзистенціялісти підкреслювали, що фізичне існування не є вповні задовільним і повновартісним, аж поки людина свідомо не вибере вартости, яку вона вважатиме ціннішою за саме життя" ([3]) (стор. 73). Очевидно є люди, які вважають ціллю свого життя задоволення власних, егоїстичних потреб, вживання життя в найбільш матеріяльних і чуттєвих формах. Така людина, чи жила вона, чи ні, ніякого сліду не залишила і ніякого добра не створила.

Є також люди, які думають, що найвищою вартістю для них є вони самі, тому вони повинні задовольняти всі свої потреби, не лише матеріяльні, але й культурні. Це більш витончений гедонізм. В глибині це теж паразитна постава, бо людина користає з того, що інші не раз великим зусиллям і посвятою створили.

Є люди, які ставлять метою свого життя вирос-

(Закінчення на стор. 6-ій)

ПРОТОКОЛ

НАРАД ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УНСОЮЗУ, ЩО ВІДБУЛИСЯ В ГОЛОВНІЙ КАНЦЕЛЯРІЇ УНСОЮЗУ В ДЖЕРЗІ СИТІ В П'ЯТНИЦЮ, 11-ГО ГРУДНЯ 1970 РОКУ

В нарадах взяли участь усі члени Екзекутивного Комітету, а саме: головний предсідник Йосип Лисогір, заступники гол. предсідника проф. Іван Телюк, сенатор Павло Юзик, пані Марія Душник і Володимир Сохан, головний секретар Ярослав Падох і головний касир Петро Пуцило, а також головний редактор Антін Драган.

1. ВІДКРИТТЯ НАРАД

Наради розпочалися о год. 11.15 рано. Відкрив їх головний предсідник, пропонуючи наступний порядок нарад:
1. Відкриття
2. Прийняття протоколу нарад Екзекутиви з 7-го листопада 1970 р.
3. Справоздання членів Екзекутиви і гол. редактора
4. Виплата дивіденди членам в 1971 р.
5. Визначення речинця річних зборів Головного Уряду УНСоюзу
6. Різні справи
7. Закриття нарад.

Запропонований порядок нарад схвалено. Заступник гол. предсідника проф. Іван Телюк пропонує, щоб пропозиція порядку нарад була розіслана всім членам Екзекутиви бодай два дні перед нарадами. Цю пропозицію схвалено.

2. ПРИНЯТТЯ ПРОТОКОЛУ НАРАД З ДНЯ 7-ГО ЛИСТОПАДА 1970 Р.

Проф. Іван Телюк пропонує, в доповненні до ухвал з дня 7-го листопада ц. р., які відносяться до виготування протоколів нарад, щоб крім тексту внесення та ухвали, на бажання члена екзекутиви подати також його становище до дискутованої справи. Внесення проф. І. Телюком, піддержане заст. гол. предсідника Володимиром Сохоном, було однодушно схвалено.

3. СПРАВОЗДАННЯ ЧЛЕНІВ ЕКЗЕКУТИВИ І ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА

Справоздання головного касира Петра Пуцила

Головний касир Петро Пуцило склав справоздання з діяльности фінансового Відділу УНСоюзу за час від останнього засідання, подаючи при цьому загальний огляд стану господарки в цім році. Майно УНСоюзу з кінцем жовтня ц. р. добігало до 36 мільйонів долярів. За звітовий час УНСоюз зробив наступні інвестиції:

а) Бонди

Закуплені бонди

120 m USA Treasury Bills, 6.10% due 10/8/70	Yield — 6.10%	$119,390.00
100m USA Treasury Bills, 6.10% due 10/8/70	Yield — 6.10	99,491.67
80m USA Treasury Bills, 5.30% due 11/5/70	Yield — 5.30	79,644.89
220m USA Treasury Bills, 5.30 % due 11/5/70	Yield — 5.30	219,093.11
50m Province of Quebec, 9 1/5% Sink. Fd. Deb., due 10/1/95-92	Yield — 9.58	49,625.00
50m Carolina Telephone & Telegraph Co., 9 1/8% 30 Yr. Debentures, due 10/1/2000	Yield — 9.13	49,875.00
30m Montana-Dakota Utilities Co. 1st Mtge 9 1/4% Sink Fd. Bonds, due 10/1/90	Yield — 9.15	30,273.00
300m USA Treasury Bills, 5.05% due 12/3/70	Yield — 5.05	298,821.67
50m Vermont Yankee Nuclear Power Corp., 1st Mtge Bonds, Ser. A 9 5/8% due 10/1/98	Yield — 9.45	50,856.00
80m Province of Alberta, 8 3/4% Debenture due 11/16/1990/87	Yield — 8.85	79,200.00

Дозрілі бонди

160m USA Treasury Bills, 6% due 7/2/70	$159,360.00
120m USA Treasury Bills, 6.10% due 10/8/70	119,390.00
100m USA Treasury Bills, 6.10% due 10/8/70	99,491.67
50m Province of Quebec, 3% Sink Fund Deb., due 10/1/70	49,980.85
80m USA Treasury Bills, 5.30% due 11/5/70	79,644.89
220m USA Treasury Bills, 5.30% due 11/5/70	219,093.11
300m USA Treasury Bills, 5.05% due 12/3/70	298,821.67

Продані бонди

40m Wisconsin Power & Light Co. 3 1/4% due 8/1/71	$37,908.00
48 m Alabama Gas Corp., 3 1/8% 1st Mtge Bonds due 4/1/71	46,051.20
25m Pacific Gas & Electr. Co. 3% 1st & Ref Mtge due 6/1/71	23,843.75

Відкликані бонди

10m Central Maine Power Co. 3 1/2% due 10/1/70	10,000.00

б) Морґеджі

Accord, N.Y. (дод.)	$ 5,000.00
Wilson Ave., Matawan Township, N.J. (дод.)	5,000.00
647-655 Broad St., Clifton, N.J.	300,000.00

Продані реальности

Property at 890 Lamberton St., Trenton, N.J. sold to Joseph and Lubomyra Gojoniuk	$7,800.00

Куплена реальність

77 Grand St., Jersey City, N.J.	$18,040.00

Після цього гол. касир підмітив, що під цю пору є великі можливости добрих інвестицію майна Союзю, з чого ми й користаємо. В діяльности його Відділу є певні труднощі, зв'язані зі збиранням та вчасним пересиланням вкладок Відділів до Головної Канцелярії. Є ряд Відділів, які на час не розраховуються зі зібраних вкладок, або на час цих вкладок не збирають. Згідно з постановами статуту, такі Відділи повинні бути суспендовані, а суспенза повинна бути подана до публичного відома. Він попереджує такі Відділи, що їм грозить ця небезпека і сподіється, що такі Відділи краще дбатимуть про вчасне збирання і висилання вкладок. Також є деякі залеглости в сплаті гіпотечних позичок. Декілька довжників, після упімнення, попереджено, що справу віддається на правну дорогу. В дальшому гол. касир підкреслив потребу модернізації системи книговодства та механізації його ведення, що саме тепер, при помочі фахівців, досліджується.

Справоздання головного секретаря Ярослава Падоха

Головний секретар дав загальний огляд праці організаційного Відділу за 11 місяців ц. р. інформуючи, що в тому часі УНСоюз придбав 4,717 членів. Є вигляди на це, що це йрік закінчиться не гірше як попередній, ювілейний рік, або тільки з незначною зміною. На всякий випадок цьогорічний здобуток нових членів перейде 5.000 членів, що само собою буде поважним успіхом. Минулий ювілейний рік, був третім найкращим роком в історії Союзу, приніс 5,462 нових членів. Конвенційні рокиніколи не належали до сильних років, але цей рік має всі вигляди стати виїмковим роком і вдруге, після дуже успішного, ювілейного року, принести поважний успіх. Але при цьому треба підкреслити, що в цьому році є дуже великі втрати в членах, приблизно на 1,000 більше як в минулому році. Причини цього є головно в тому, що в цьому році дозріває велике число 20-літніх грамот, якими забезпечилися члени нової еміграції, які двадцять років тому прибули до цього краю. В наступних роках ці втрати повинні помітно зменшитися. До цьогорічного успіху причинилися дві спеціяльні кампанії, одна передконвенційна, яка тривала від січня до травня та друга, після двомісячного відпочинку, осіння кампанія, яка почалася в половині вересня і триває досі. У поданому числі нових членів великий уділ мають обласні організатори, які за 11 місяців придбали 643 члени, що одначе є куди меншим успіхом, як успіх, який вони досягнули в попередньому році. До трьох обласних організаторів прибули два, а саме Василь Оріховський на місто і стейт Ню Йорк та повернувся до праці колишній головний контролер Володимир Гірняк. В цім році зорганізовано 7 нових Відділів, в тому 6 в Канаді. До числа постійних організаторів прибув ще організатор Андрій Іванюк в Чикаґо, а також Лев Вовк у Саскатуні. Поміж організаторами перше місце занимає Василь Дідюк з Торонта, який зорганізував вже в цьому році 199 членів, а поміж Відділами перше місце зайняв 221-ий Відділ з Чикаґо під проводом головного радного і секретаря того ж Відділу Тараса Шпікули. Між Округами вже другий рік під ряд перше місце має Округа в Чикаґо. Поміж Відділовими секретарями відзначилися найбільше Михайло Семків і гол. радний Тарас Шпікула з Чикаґо. Крім 221-го Відділу треба ще відмітити 379-ий Відділ з Чикаґо і 361-ий з Ню Йорку. До успішної кампанії в цьому році причинилися поїздки в далеко віддалені околиці, а саме на захід Канади, куди відбули подорож головний предсідник Йосип Лисогір та заступник гол. предсідника на Канаду, сенатор Павло Юзик, головний радний і обласний організатор Василь Дідюк та колишній заступник гол. предсідника Богдан Зорич і обласний організатор Володимир Гірняк. На захід ЗСА вибрався саме в подорож головний радний Мирослав Кальба, а Відділи Нової Англії відвідав в часі літа заступник головного предсідника проф. І. Телюк. В часі осінної кампанії відбулися збори в 26-ох Округах, а сам звітодавець відбув в цьому році 28 урядових поїздок, взявши участь у 18 окружних зборах. З організаційних засобів звітодавець назвав семінар для союзової молоді у Чикаґо, декілька окружних курсів, виготування серії текстів для радіопередач включно до різдвяного привіту для канадійської преси, дві конференції з обласними організаторами ,видатна співпраця у „Трибуні УНСоюзу", якої 7 чисел появилося в цьому році і інше.

Головний предсідник Йосип Лисогір підкреслює, що частина членів, зорганізованих є суспендовані ще заки члени заплатили свою вкладку. Цих членів не повинно враховуватися згодом до річних підсумків організаторів членів. Пропонує, щоб ці члени, які були суспендовані в тому самому календарному році в якому були зорганізовані, були відраховані від здобутків організаторів. Це внесення схвалено.

Звідомлення заступника гол. предсідника і рекордового секретаря Володимира Сохана

Заступник головного предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан, звітуючи про рух і стан членства УНСоюзу в 1970 році, подав, що з кінцем листопада 1970 року УНСоюз нараховував 89,139 членів, в тому числі 74,016 активних членів. Здобутки 4,717 нових членів за 11 місяців цього року покрили втрати в загальному числі членів і дали ще на чисто прибуток у загальному членстві на 32 членів. В активному членстві поніс УНС за цих 11 місяців втрату 1,567 членів, головно внаслідок виплат 20-річних грамот кляс P-20 та E-20, якими були забезпечилися 20 років тому нові іміґранти. До дня нарад вже в грудні наспіли до Головної Канцелярії 142 аплікації нових членів, в тому 63 аплікації з Канади, на терені західніх провінцій якої проходила в останніх місяцях посилена членська кампанія. Сподівані втрати за грудень, за обрахунками В. Сохана, сягатимуть 600 членів, а нових аплікацій сподіється УНС одержати дещо більше від цього числа, так що додатний білянс грудня допоможе замкнути 1970 рік із прибутком у загальному числі членства.

Звітуючи про працю Рекордового Відділу, В. Сохан поінформував, що вже 10-го грудня були розіслані Відділам грамоти нових членів, прийнятих з кінцем листопада, а 11 грудня закінчували оба Відділи, Рекордовий та фінансовий, висилку місячних виказів та рахунків на грудень. Разом із цими місячними розметами розіслав Рекордовий Відділ друки на склади та адреси урядів Відділів на 1971 рік і пригадки-заклики до відділових урядовців, щоб вони присилали скоріше грудневі розрахунки із зібраних вкладок, бо спізнені Відділи будуть поміщувані в річних звітах. Раніше розіслав Рекордовий Відділ відбитки „Трибуни Секретарів" українською та англійською мовами із повідомленням про підвищення вікових меж та сум забезпечення, в яких УНСоюз почав від 1-го листопада 1970 забезпечувати аплікантів без лікарських оглядин і спеціяльні вкладки до книжок вкладок із такими ж інформаціями. Для книжок вкладок, що їх висилатиме від тепер Головна Канцелярія, готовлено окремі наліпки із таблицями нових вікових меж і максимальних сум для забезпечування без лікарських оглядин. Згідно з рішенням Головного Уряду з вересня ц. р. змінено договір з реасекураційною установою, щоб не передавати реасекураційній установі забезпечення старших віком членів. У висліді цієї зміни УНС поступенно відбиратиме від реасекураційної установи забезпечення цих членів, яке було передане цій установі згідно з ранішим договором. Відділи одержали теж повідомлення про те, що при забезпечуванні на вищі суми користає УНС із служби перевірочної установи, яка через своїх аґентів збирає інформації про здоровний стан і інші дані, важливі для встановлення риску забезпечення таких аплікантів.

Підсумовуючи звіт з канцелярійних праць, В. Сохан згадав, що Рекордовий Відділ працював в останніх тижнях в неповному складі, тому що два службовики нездужали, але все таки дружня співпраця всіх службовиків допомогла закінчити пильні праці цього Відділу на час. Він теж ствердив брак місця в Головній Канцелярії для службовиків та навіть для документів забезпечення членів, внаслідок чого упорядкування їх забирає більше як належало б часу. В. Сохан порушив теж залеглість у поміщуванні посмертних згадок у „Свободі", яка була в останніх місяцях перевантажена іншими важливими матеріялами, а її працівники іншими пильними працями, та поінформував Екзекутиву, що він одержав запевнення від адміністрації „Свободи", що будуть пороблені старання, щоб ці залеглі посмертні згадки про покійних членів були поміщені.

В справі механізації бюрових праць Головної Канцелярії вів В. Сохан разом із головним касиром П. Пуцилом переговори з представниками двох різних фірм, які продають ,або позичають такі машини. Крім того В. Сохан взяв участь у двох різних курсах для керівників машинових відділів бюр, щоб докладніше запізнатися із можливістю користуватися цими машинами в УНСоюзі. Він подав докладні числа коштів винайму та закупу бюрових машин цих двох фірм та заповів, що робитиме дальші досліди і переговори в цій справі.

Вкінці свого звіту В. Сохан згадав про свою співпрацю із „Свободою", якій він постачає ряд матеріялів про УНСоюз ,а в останньому часі подає щоденний рахунок здобутих членів і так званий „кавнт давн", тобто скільки бракує ще до мети 6.000 нових членів. Також редаґує він спортові вістки і матеріяли, як спортовий редактор „Свободи". З огляду на перевантаження союзовими працями в останніх двох місяцях В. Сохан не мав змоги відбувати поїздок на збори Округ, як також не міг співпрацювати в тому часі з українськими відділом „Голосу Америки", якому він постачає матеріяли з життя українців в Америці.

Після звіту В. Сохан запропонував поладнати справу морґеджової позички на дім СУМ в Монтреалі, над якою вже раніше радила Екзекутива і була винесла певне рішення, як також запропонував апробувати аплікацію молодого кандидата в члени, який втратив зір малою дитиною, але якого вся рідня є членами УНСоюзу. Цю пропозицію піддержав і дану аплікацію на забезпечення апробовано одноголосно.

Звіт заступника гол. предсідника проф. Івана Телюка

Заступник гол. предсідника проф. Іван Телюк поінформував про свою працю для УНСоюзу. Впродовж одного тижня відпустки, в літніх місяцях, він відбув об'їзд Відділів Нової Англії, а в часі останньої осінньої кампанії він взяв участь в організаційних зборах Округ Боффало, Рочестер, Бостон і Ню Гейвен. Усюди він старався з'ясовувати місію Українського Народного Союзу та скріплювати енергію і віддання союзових діячів для праці УНСоюзу. В дальшому проф. І. Телюк подав ряд своїх заввар до системи книговедення фінансового Відділу УНСоюзу і запропонував утворити окрему комісію, яка б мала застановитися над потрібними змінами. Маючи в часі різдвяних ферій більше часу, він ставить його до диспозиції УНСоюзу там де його знання і праця будуть потрібні. Особисто проф. І. Телюк приєднав 25 нових членів і сподіється придбати до кінця року ще бодай 5 більше. Звітодавець згадує приготовані статті, з яких деякі вже появилися, в справі сучасного і майбутнього УНСоюзу.

Звіт заступника гол. предсідника на Канаду сенатора Павла Юзика

Заступник гол. предсідника сенатор Павло Юзик підкреслює, що як репрезентант Українського Народного Союзу в Канаді та голова Канадійського Представництва УНС, в якого склад входять усі чотири головні урядовці з терену Канади, він був в постійному зв'язку з поодинокими головними урядовцями і секретарями Відділів як теж і з головним представником УНС на Канаду (чіф ейджент) адвокатом Романом Максимовим. Він робив намагання, щоби здобути нових організаторів на терені Заходу Канади і сподіється що його заходи увінчаються успіхом. Дотеперішні його заходи принесли успіх, що підкреслено в попередніх звітах. На Заході Канади постали нові Відділи і значно збільшилося число членів УНСоюзу. Останньо договорився з визначним громадянином з Калґарі, Альберта, п. Федором Токариком щодо обняття функції постійного організатора у його провінції. Сподіється, що п. Токарик в короткому часі розпічне свою працю і що вона буде успішною. Пан Токарик прибуде зі своєю дружиною, яка помагатиме йому в праці, на перешкіл до Головної Канцелярії. Пропозицію сенатора Юзика схвалено. На внесення гол. секретаря Ярослава Падоха, піддержане заст. гол. предсідника сенатором Павлом Юзиком схвалено, щоб у січні ц. р. сенатор скликав нараду усіх чотирьох членів Головного Уряду на терені Канади та перевів конференцію з колишнім директором Канадійської Канцелярії Богданом Зоричом в справі його дальшої співпраці з УНСоюзом

Заступники гол. предсідника проф. Іван Телюк та Володимир Сохан підмітили потребу остаточно поладнати справу подання СУМ в Монтреалі про гіпотечну позичку на дім тієї організації. Доручено головному касирові перевірити правний бік цієї справи та поладнати справу цієї позички.

Звіт заступниці гол. предсідника пані Марії Душник

Заступниця гол. предсідника п-ні Марія Душник дала огляд своєї організаційної праці. Вона брала активну участь в осінній кампанії УНСоюзу за збільшення членства та була приявна на п'ятьох окружних зборах, а саме в Ню Йорку, Алентавні, Фреквіллі, Піттсбурґу і Ню Гейвені. Вона старалася передовсім увійти в зв'язок з тут народженою молоддю та заохотити її, зокрема жіноцтво, до активної праці в УНСоюзі. Відчувається великий брак молодших секретарів і тому ця справа має особливе значення. Союзові діячі домагалися, щоб влаштувати союзові курси і щоб вдержувати тісний зв'язок між ними та Головним Урядом і щоб відвідини головних урядовців були частіші. Як голова Жіночого Комітету УНСоюзу, вона постійно намагається зактивізувати союзове жіноцтво та заставити його до активної праці. В цьому напрямі вона писала статті, які були друковані в „Українському Тижневику" та висилала листи до українських вояків у В'єтнамі. Також брала живу участь в Спортовім Комітеті УНСоюзу і піддержує думку, щоб цьогорічні змагання у кругляях відбулися на Сході. Висловлюється за тим, щоб спортову акцію УНСоюзу зв'язати зі загальною спортовою акцією української громади в Америці. Пропонує, щоб УНСоюз надрукував стінний календар з відповідними гаслами УНС. Закінчуючи своє звітування, вона подала інформації про свою дуже живу акцію в різних громадських організаціях. Пропонує, щоб за цьогорічну кампанію нагородити три найбільш успішні жінки почесними плякетами, що й схвалено.

Звіт головного предсідника Йосипа Лисогора

Головний предсідник Йосип Лисогір подав характеристику загального стану і розвитку всіх Відділів Головної Канцелярії УНС.

Фінансовий Відділ виказує дальший ріст. В цьому році відсотково знову збільшилися прибутки з членських вкладок та прибутки від гіпотечних позичок та інших інвестицій. Загальні прибутки виносили чотири з половиною мільйона долярів, отже на яких три відсотки більше в порівнянні з попереднім роком.

Загальний стан членства вдержується, але новими здобутками заледве покривається втрати. Є мало Відділів, які впродовж року здобули понад 50 нових членів. Багато Відділів взагалі не виявляють активности і не виправдують свого існування; їх треба лучити з активними Відділами,

Прибутки і видатки „Свободи" вдержуються з деякими малими відхиленнями на рівні минулорічних. Були дещо більші прибутки з продажу книжок, але менші з друкарських робіт. Дещо збільшилася передплата на „Веселку". Поважно збільшилися видатки.

„Союзівка" в цьому році мала дещо менші прибутки і дещо більші видатки. Потрібні нові видатки на ремонт та інші направи і поліпшення. В наступному 1971-му році дитячий табір для хлопців триватиме від 21-го червня до 10 липня, для дівчат від 11-го липня до 1-го серпня, а від 2-го до 26-го серпня відбудуться українознавчі курси.

Полагоджено всі законні формальності та вже виконано першу лопату землі під 15-поверховий хмаросяг УНСоюзу. Справа тепер уже в руках будівничих, з якими досягнено засадниче домовлення.

В дальшому головний предсідник інформує, що вже підписано контракт в Пруденшел Іншуранс Компані в справі пенсійного фонду УНСоюзу і небаром треба буде вплатити відповідну суму до цього фонду.

Звіт головного редактора Антона Драгана

Головний редактор „Свободи" Антін Драган подав огляд видавничої діяльности УНСоюзу. Всі більші завдання, які були намічені на цей рік, вже виконані, а саме надруковано „Лікарський Довідник" д-ра М. Данилюка, друкується вже другий том Англомовної Енциклопедії Українознавства та розсилається вже Альманах УНСоюзу на 1971 рік. Пропонує, щоб зробити відбитку з 13-го розділу другого тому Енциклопедії Українознавства, який говорить про українців за кордонами України та надрукувати її в 2.000 примірниках. Кошт виноситиме 2.000 дол. На внесення сенатора Юзика схвалено цю пропозицію.

Дальше ред. А. Драган порушив справу виготування і поширення Малого Атлясу, з ложеного з мап, які ввійшли в другий том Англомовної Енциклопедії Українознавства та підмічує потребу договоритися з автором „Лікарського Довідника" д-ром М. Данилюком щодо дальшого поширення його книжки.

4. ВИПЛАТА ДИВІДЕНДИ ЧЛЕНАМ В 1971 РОЦІ

На внесення заступника гол. предсідника сенатора Юзика, піддержане головним касиром Петром Пуцилом, схвалено виплатити членам в 1971 році ту саму дивіденду, що була виплачена в попередньому ювілейному році. Схвалено також, запропонувати Головному Урядові УНСоюзу, щоб уділив полегшу старшим віком членам УНСоюзу, а саме таким, які закінчили 78-ий рік життя, призначаючи їм дивіденду у висоті річної вкладки.

5. ВИЗНАЧЕННЯ РЕЧИНЦЯ РІЧНИХ ЗБОРІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ

На пропозицію заступника гол. предсідника сенатора П. Юзика, піддержану заступником гол. предсідника проф. Іваном Телюком, схвалено, щоб чергові річні наради Головного Уряду відбулися на Союзівці від понеділка 24-го травня до суботи 29-го травня 1971 року.

6. РІЗНІ СПРАВИ

З уваги на пізну пору головний предсідник Йосип Лисогір запропонував, щоб дискусію над плянами праці й підготовані на ці наради рекомендації поодиноких членів Екзекутиви подати на письмі до відома других членів. Пропозицію схвалено.

7. ЗАКРИТТЯ НАРАД

На пропозицію головного касира Петра Пуцила схвалено закрити наради, що й сталося о годині 4.45 по пол.

Ярослав Падох, гол. секретар

Стипендійний Фонд ім. о. Петра Даревича

Стипендійний фонд ім. О. Петра Даревича (— 7-го липня 1907, — 19-го лютого 1970 р.), душпастиря Української Католицької Церкви і Дійсного Радника Верховного Архиєпископа Блаженнішого Кир Йосифа, створено в пам'ять і пошану покійного з метою фінансово підтримувати і нагороджувати визначних і потребуючих студентів Богословії, дослідників українського церковного обряду, української церковної музики та історії української церкви — ділянок особливого зацікавлення покійного.

Капітал фонду поповнюється жертвами добродіїв, приятелів та родини покійного. Нагороди та стипендії виплачується лиш доходом з нерухомого капіталу. Фондом диспонує Дирекція, на підставі правильника узгідненого із Преосвященним кир Максимом, Митрополитом Вінніпезьким. Дирекція складається: із всечеснішого отця Захарія Золотого, представника канадійської митрополії, пана Людвика Сьолковського представника жертводавців, та Юрія Даревича, представника родини о. Даревича. Звідомлення про ріст фонду, виплачені нагороди та стипендії враз із списками жертводавців будуть опубліковані в українській пресі.

Дотепер зібрано 759 дол. на капітал фонду. Перша нагорода буде виплачена в річницю смерти о. Даревича. Повідомлення буде опубліковане в цей же самий час. Дирекція фонду прохає людей доброї волі про пожертви. Прошу їх присилати на адресу:

Rev. Petro Darevych
Scholarship Fund
318 Derrydown Rd.
Downsview, Ontario, Canada.

Жертводавців, котрі бажають отримати копію Правильника фонду, проситься звертатися на вищеподану адресу.

Дмитро Гнатюк співав у Варшаві пісні російські, польські та одну українську

На початку листопада у Варшаві виступали з концертами, з нагоди 53-ї річниці „великої жовтневої революції" відомий співак Дмитро Гнатюк і Тамара Менсарова, „обоє з України". Газета „Жиццє Варшави" з 6-го листопада і потім газета „Наше слово", що виходить українською мовою у Варшаві, високо оцінили виступи обох солістів з оркестрою. З назв їхнього репертуару виходить, що вони співали російські пісні, в тому й „Стеньку Разіна" та подібні, польські і по одній українській: в репертуарі Т. Менсарової тієї пісні не названо, Д. Гнатюк виконав „Гандзю", як зразок української народної пісні, хоча походження мелодії її ще й досі не встановлено. „Жиццє Варшави" писало про Д. Гнатюка: „Цей прекрасний співак, захопив публіку своїм дзвінким металевим голосом широчезної скалі... Бравурно відспівана пісня „Стенька Разін", не відомо, чому конферансьє назвав її українською! — пригадує виконання Шаляпіна". Виступ Дмитра Гнатюка у Варшаві виявив, що він здоровий і концертує, але це не заперечує раніших вісток про поранення його в Польщі під час концерту якимось напасником. Варшавське „Наше Слово" з 15 листопада повідомило, що Дмитро Гнатюк підготовляє тепер концерт старої української пісні кінця 18-го і початку 19-го століть.

Перша річниця відділу УККА

Благословення прапорів у Норвічу. На фото (зліва): Ст. Спринський, о. П. Огірко і М. Техльовець.

В неділю 13-го грудня бенкетом і посвяченням українського й американського — національних прапорів відзначено першу річницю оснування відділу УККА в невеликій, український громаді, Норвіч, Конн. що начислює 28 родин.

Благословення прапорів довершив та виголосив відповідне до хвилини слово всеч. о. Петро Огірко, парох української кат. парохії в Кольчестер, Конн. Господарем свята був голова відділу Мирон Техловець.

Промову, на тлі світових подій, 30-літньої праці УККА, завдання УККА під теперішню пору, можливості поширення дій УККА в ОН та поза межами ЗСА, коли б були на це відповідні фонди, виголосив представник централі п. Степан Спринський.

Привіти з признанням і побажаннями зложили голова Відділу УККА Вилимантик М. Тимків і гол. Радний СУК „Провидіння" В. Щулевський. За почесним столом, крім згаданих, сиділи місто-голова відділу Ол. Горохівський і гість з Кольчестер М. Лулик. На залі присутніми гостями були: предс. Відділу Української Нар. Помочі М. Плеш і булавний Осередку СУМ з Вилимантик І. Здирко. В програму входило вручення почесних грамот Фонду Катедри Українознавства при Гарвардському Університеті. Грамоти отримали особи, що жертвували по дол. 200.00 : Мирон Техловець, Федір Лазар, Юрій Турич, Петро Мархонь, Михайло Пятничка. Жертвували по дол. 100.00 : Григорій Гайдук, Микола Фемяк. Грамоти вручали п. С. Спринський і п. М. Техловець.

Свято почато молитвою а закінчено національним гимном.

Приємно також відмітити, що на 28 родин, 27 виконали свій національно - громадський обовязок вплачуючи Національний Даток. Успіх в праці Відділу треба завдячувати також членам Управи Відділу: Олександрові Гороховському, Петрові Мархоневі, Юрієві Туричу, Миколі Фемякові та Юліанові Иосипенкові на чолі з головою Мироном Техловцем, а за смачний обід їхнім жінкам.

Жертвенна громада Норвіч може послужити добрим приміром і великим нашим громадам.

М. Т.

Українська громада Легай Веллі в приготуванні святкувань Січневих Роковин

Для врочистих відзначень Січневих Актів 22-го січня 1918-го й 1919-го рр., Відділ УККА Легай Веллі приготовляє ці святкування на 24-го січня (неділя) в авдиторії Св. Івана Хрестителя в Нортгемптон, о год. 3-ій по полудні.

Урочисте підписання Проклямації і вивішення українських прапорів — посадниками міст, Аллентавну, Бетлегем та Істон, відбудеться 22-го січня, о год. 9-ій рано.

Програма: Святочну доповідь виголосить проф. Лев Шанковський — в українській мові, в англійській мові — проф. Альберт Кіпа.

В мистецькій частині виступить співочий ансамбль тріо „Соловейки" і скрипковий дует, сестри Марта і Христя Когут, під орудою проф. Зої Маркович з Філядельфії. Декламації: Пані Ольга Білозор-Цегельська і Богдан Хорват.

Свято відбудеться під патронатом Почесного Комітету українського духовенства, обох віроісповідань. До численої участі у цих святкуваннях запрошує все українське громадянство і молодь управа Відділу УККА.

М. Іванів

10-ліття 29-го Відділу Союзу Українок в Чикаґо

У 1960-го р. з ініціятиви сл. п. Марії Яремович постав 29-ий молодечий Відділ Союзу Українок у Чикаґо. Основною діяльністю цього Відділу — виховна праця над нашими найменшими. Зразу після заснування зорганізовано світличку для найменших, яка діє до сьогоднішнього дня. Членки заінтересовані працею світлички тимбільше, що ними є в переважаючій більшості молоді мами. Для дітей уладжувано маскаради, вишивані забави, мистецькі курси. Крім цього Відділ веде працю у ділянці культурно-освітній, суспільної опіки і народного мистецтва.

Своє десятиліття відсвяткував Відділ імпрезою-бенкетом із мистецькою програмою. Бенкет відкрила голова Відділу Ірина Кузик, яка привітала гостей, в тому о. пароха Павла Джулинського, о. шамб. Ярослава Свищука і о. Ореста Кулика. Провід офіційної частини обняла Марія Наваринська. Після молитви на „уродиновому" торті засвічено десять свічок. Кожна бувша голова запалила стільки свічок, скільки років проводила Відділом.

Люба Коломиєць доповідала коротко й дотепно про діяльність Відділу. Крім надісланих привітів особливо вітали з десятиліттям: місто-голова Головної Управи СУА Софія Крупка, голова Окружної Ради Люба Шандра та Уляна Любович.

Мистецькою програмою проводила Ірина Олексюк. Виступив квартет 29-го Відділу та Ансамбль „1/7", пані Уляна Терлецька відчитала дуже дотепну гумореску на актуальні теми. Атракцією вечора був виступ молодої балерини із Дітройту Мотрі Макар, яка виступила у гарно підібраних строях, а танки виявляли різнородну музичну тематику.

Характеристичне цим відсвяткуванням була добра організація, елеґантна обстановка та незвичайно дружній веселий настрій, як пристало у молодечому Відділі.

Н. Р.

ДВА НОВІ УКРАЇНСЬКІ СВЯЩЕНИКИ В АРҐЕНТИНІ

Буенос Айрес. (М. Д.) — Український Екзархат в Арґентині одержав двох нових священиків, які приїхали до Буенос Айресу з Риму. Перший з новоприбулих, о. Григорій Гарасимович, одержав від Екзарха номінацію пароха Української Катедри в Буенос Айресі, а о. Глинка, уродженець Арґентини, тепер закінчив теологічні студії в Римі, і дня 16-го січня ц. р. мав свою першу Службу Божу в Катедрі; а після цього незабаром він дістане відповідне призначення серед громад українського поселення в Арґентині.

Доповідь проф. Івана Вовчука в Асторії

Заходом 35-го Відд. ООЧСУ в Асторії 27-го грудня 1970 р. в Домі СУМА відбулася доповідь проф. Івана Вовчука на тему „Куди несе імперію СССР". Зустріч відкрив голова Відділу Ів. Вітюк привітанням прелегента і присутніх. Він вказав на потребу вишколу членства та інформації для громадянства, чим оправдано улаштування тієї доповіді. Для провадження доповіді попрошено він президію в складі: ред. мгр Вол. Левенець, та д-р Ол. Соколишин, як також і доповідач проф. Ів. Вовчук. Перебравши провід вечора мгр Вол. Левенець представив доповідача, як віце-президента УГВР, довголітнього голову гол. Управи ООЧСУ та відомого громадського діяча. Доповідач подав на вступі тези доповіді й зупинився над світовим положенням: заворушення в Польщі, засуд в Ленінграді, заворушення в Краснодарі і голоси протесту в СССР та підпільні видання і протести в Україні. Назагал він ствердив, що СССР — це найбільший парадокс 20-го століття, бо коли племена, народи і колонії - нації світу усамостійнюються — то совєтська імперія здавлює її в обруч визиску, русифікації, культурного ґеноциду і експанзії. Світ байдужий і не реаґує, як це було з мадярським повстанням 1956 р. в Чехо-Словаччині 1968 р. і зараз в Польщі. Вік імперій вже минув, відсталі народи усамостійнюються, а совєтська імперія, як колись царська, далі продовжує імперську політику при помочі москалів та совєтської людини, московського шовініста і окупанта 16-ти фікційних республік СССР, які мусять піддержувати імперію. Політика царського московського месіянізму, замінена за совєтів революційними і збройними способами та підкріплена терорією, що соціялістичні інтереси пролетаріяту стверджуються в імперії СССР, де примат має національна гордість великоросів. Все там держиться штучно при помочі терору і політики експлуатації націй в економічному сенсі та русифікації в культурній площині: науці, шкільництві, видавництві, тощо. Але й це кінчиться, візія Го[illegible] філософа Федотова, а зараз Андрія Амальрика з його книжкою „Чи СССР доживе до 1984 р.", голоси протесту Сольженіцина, українців Вал. Морозова, Ів. Дзюби, Свят. Караванського, Чорновола й інших. Доповідач ствердив, що після смерти Сталіна імперія „дрейфує" то в одну, то в другу сторону, шукаючи рятунку від її неминучої загибелі.

Загибель імперії СССР прийде від її методів правлення шляхом застрашення, терором і тиском в національних республіках, економічною експлоатацією та русифікацією. Можна в заключенні сказати, що імперію СССР веде до Сталінізму та розвалу. Зростання революційних настроїв в республіках буде прискорене диктатурою і терором. Чистка в Польщі, сьогодні суд жидів в Ленінграді, а завтра можуть прийти події спротиву в Україні та інших поневолених націй в СССР, закінчив проф. Ів. Вовчук його одногодинну доповідь, повну цитатів з совєтських та інших джерел. Після запитів і дискусій, мгр Вол. Левинець подякував доповідачеві. Зустріч закінчено відспіванням „Не пора, не пора".

О. С.

Двадцять п'ять років на сцені

Минає 25 років відтоді, як відома артистка Ірина Залеська почала кар'єру на театральній сцені. Для мистця чверть століття — це великий творчий шлях, що, зокрема в еміґраційних умовах, не приносить матеріяльних здобутків, але має низку творчих перемог, даючи водночас насолоду театральному глядачеві. Більше того, талановита гра артиста у сконденсованій формі показує глядачеві згустки життя, виховує смаки, непомітно наповнюючи людські серця знанням, мудрістю і досвідом. При цьому актор віддає всі свої мистецькі здібності, хист і енергію глядачеві, своїй культурі, не лишаючи собі майже нічого, коли не рахувати низки світлин, як спогаду про творчий шлях...

Таким творчим шляхом, повним горіння й самопожертви, іде наша славна артистка Ірина Кобзяр - Залеська. Народилась вона у рідному Львові, де поруч загальної освіти, з наймолодших років навчалась у ритмопластичній школі пані О. Суховерської. Перші лекції мистецтва слова одержала від відомого рецитатора В. Ковальчука та Лесі Кривіцької.

Глибші початки театрального хисту, що стали прологом до рідної сцени, до студій живого слова, здобувала під керівництвом проф. О. Бендерського. Пізніше закінчила Драматичну Студію у Львові при НТШ, у клясі славного Йосипа Гірняка.

Перший виступ Ірини Залеської, що став поштовхом і початком на службі української Мельпомени, відбувся 25 років тому в Театрі опери і балету у Львові, в драмі Лесі Українки „Камінний господар". З того часу наша талановита артистка йшла з року в рік від успіху до успіху, виконуючи щоразу складніші й відповідальніші ролі. Її бачили в п'єсі Кропивницького „Пошились у дурні", і в Блакитній авантурі", і в Мамаї", і в комедії великого італійського драматурга Гольдоні „Слуга двох панів"; виконувала ролю Нериси в драмі Лесі Українки „Оргія", і в „Санаторійній зоні" Кошелівця - Дивнича, і Оксану в „Гайдамаках", і Наталку в „Наталці Полтавці". Десятки образів у десятках найрізноманітніших театральних виставах з успіхом створила Ірина Залеська.

Певно добра половина тих виступів припадає й на період життя в Австралії. Перед нашими очима ще й досі стоїть пані Ірина в образі героїчної й трагічної Марусі Богуславки, і в образі Мавки з „Лісової Пісні" і постаті Марії в „Акторах" Леоніда Полтави. Всіх їх тяжко перелічити, але скрізь наша артистка показала вершини майстерности, уміння перевтілитися й відтворити ту чи іншу постать. Особливо пані Ірина вдоволена своєю ролею в „Акторах" Л. Полтави".

Універсальність і діяпазон мистецької діяльности Ірини досить широкий і вона не тільки майстер трагічних ролей, а й першоклясна декляматорка, і викладач ритмопластики в театральній студії при Театрі ім. Л. Курбаса в Мельборні, і учителька українських та східних танців при різних поставах та в ритмопластичній студії в Нобл Парку біля Мельборну, де працює з нашою молоддю й по сьогодні. Наша Артистка також була постановником і режисером п'єси Л. Підгірянки „В чужім пір'ю".

Блиснула Ірина Залеська своїми здібностями й талантом, відвідуючи два роки тому Америку, де завоювала симпатії українського глядача своїми рецитаціями поезій Зої Когут та виступами танцюристів, яких вона готувала до концертових програм.

Мало хто з українців знає, що Ірина Залеська також була чудовою спортсменкою, рекордсменкою в бігах на 60, 100 і 200 метрів, у стрибках в довжину і височінь. Адже вона репрезентувала наш спорт часто в таборах у Німеччині, беручи навіть участь в олімпіяді в Нюрнберґу. Мабуть, нікому не відомо, що коли наша артистка перебувала в Братиславі, словацький спортовий клюб запросив її репрезентувати їх у змаганні з німецьким клюбом легкоатлетики. Наслідки були чудові: пані Ірина здобула низку перших місць у бігах і стрибках, за що словаки нагородили її медалями і грішми.

Так пройшовши 25 років життьового й мистецького шляху, Ірина Залеська, поруч таких мистців сцени, як режисер Степан Крижанівський, Степан Залеський (її чоловік), Ярослав Гевко та інших, своєю невтомною працею та природнім хистом здобула собі заслужену славу і перші місця серед наших творців вільного театрального мистецтва.

Дмитро Чуб

БЛ. П. ПЕТРО СТЕЦЕНКО

Посмертна згадка

З волі Божої, 4-го грудня ц. р. о 2-ій год. ночі, в шпиталі Парк евеню, несподівано відійшов у вічність славної пам'яті Петро Іванович Стеценко.

Покійний народився 25-го II-го 1905 р. в селі Яблунівка, на Полтавщині, в родині заможнього селянина. Восьмирічним хлопцем почав ходити до школи, але господарство, перша світова війна перешкодили йому скінчити бодай чотирьохклясну школу, й дальшої освіти він добивався самотужки. Будучи в червоній армії, скінчив полкову школу. Одружився з Олександрою Назаренко, дочкою сільського вчителя.

1930-го р., у зв'язку з так зв. розкуркуленням, відкликано його з армії, як клясово- чужий елемент, і від цього часу почалася його мандрівка по Донбасі. Потім знайшов собі з дружиною й маленькою донькою тихе пристановище в Білорусі, Мінській області.

Приятелі Петра Івановича допомогли йому влаштуватись при машинотракторній станції, на посаді дільничого агронома- практика по тютюноводству, але й там „пильне око" донощика відшукало його, й його звільнено з праці й викинено із професійного союзу.

Почалося знову поневіряння в розшуках праці. Нарешті, там же, в Білорусі покійний влаштувався в іншій МТС, на складі пального й працював там аж до приходу німців. За німців працював на державному млині, як зав. господарством. А потім переїхав на захід у невідоме, з дружиною, донькою і малим сином. Таким чином, Стеценки потрапили в Саксонію, в м. Гале, де Петро Іванович працював на фабриці, а дружина в бауера.

Перед зайняттям Саксонії совєтським військом у 1945-му р. покійний з родиною помандрував далі на захід і опинився в українському таборі неповоротців у Міттенвальді. В таборі, зараз же включився в громадську працю. Коли в 1946-му р. організувався Український Національний Державний Союз покійний став його членом і був ним до останнього дня свого життя.

В 1949-му році П. І. Стеценко з родиною переїздить до Америки, в м. Амстердам, працює в Могавк компанії, включається в життя православної церкви, настоятелем якої був св. пам'яті о. Леонід Долинський, співає в церковному хорі. В Амстердамі родина Стеценків пережила тяжку трагедію: смерть свого сина в шкільному віці, який потрапив під потяг.

В 1958-му р. покійний переїздить до м. Рочестеру, влаштовується на працю і одночасно починає брати активну участь у громадському житті. Він був членом Т-ва Прихильників УНР, членом Відділу УНДС, часово членом церковної ради, членом Української Кредитової Спілки. Належав до Відділу Робітничого Союзу ім. Драгоманова і до Народного Союзу. Співав у церковному й світському хорі.

Останні роки покійний був скарбником Т-ва Прихильників УНР і Відділу УНДС, уповноваженим Комітету вшанування св. пам'яти С. В. Петлюри на Рочестер і околицю, головою позичкового комітету Української Кредит. Спілки.

Покійний був добрим для своєї дружини, відданим батьком своїм дітям і дбайливим господарем. Увечері, після праці, любив сидіти на подвір'ї, між квітами, які ревно доглядав, та читати книжку, або газету.

П. І. Стеценко відзначався лагідною вдачею, але рішучо обстоював правду. Жертвенний і чесний у своїй праці, був він справжнім українським патріотом— соборником.

I. 7-го ц. р. дочекався пенсійного віку, мріяв далі жити й працювати для добра родини й громади, але невблагана смерть вирвала його з наших рядів. Покійний осиротив дружину й двох дочок, Галину та Марію, зятя Василя й трьох внуків.

Похорон відбувся в понеділок, 7-го грудня. Велика валка авт, не зважаючи на сніговій, супроводжала покійного до місця його останнього спочинку, на кладовище Мет Гоп.

Після похорону, родина покійного запросила всіх на поминальний обід у церковну залю. Зібралось поверх 100 осіб.

Під час обіду, настоятель церкви св. Покрови, протоєрей Михайло Кудановнч згадував добрим словом померлого Петра Івановича, я автор цього допису запропонував провести збірку в пошану покійного. Збірка принесла 1600.00 долярів, яку розподілено: 80 дол. на будову нової церкви в м. Рочестері й 80 дол. на будову пам'ятника всім поляглим за волю нашого народу, що його запроєктовано побудувати на українському цвинтарі в Бавнд Бруку.

В неділю 13-го грудня, на заклик о. настоятеля церкви св. Покрови зібрано на пам'ятник ще 32 дол. Таким чином, до Консисторії православної церкви переслано 112 долярів. П-во К. Сітьки замість квітів на свіжу могилу П. І. Стеценка, склали 10 дол. на потреби Державного Центру УНР.

Всім жертводавцям щира подяка, а покійному Петрові Івановичу, незаступному другові всеї української громади в Рочестері, вічна пам'ять!

М. Білок

З громадського життя в місті Честері, Па.

Українська честерська громада, згуртована у Відділі УККА, відбула 13-го грудня 1970-го р. Звичайні Загальні Збори, на яких вибрано керівні органи цієї установи на 1971-ий р., котрі зразу намітили плян праці на майбутнє.

В цій річній програмі, крім масового приєднання нових членів — включено також ряд імпрез для вшанування великих постатей нашого минулого, для відмічення важливих подій нашої історії.

Першою імпрезою, якою нова управа започаткує свій сезон праці, є відмічення великих подій 22-го Січня 1918 - 1919-их років.

Окрема делеґація Відділу УККА була прийнята посадником міста Джаном Накрелі, яка вручила йому прохання про проголошення дня 22-го січня 1971-го року — Днем Української Незалежности.

В тому дні о годині 9-й ранку, біля приміщення міської Управи — відбудуться урочистості, присвячені споминам проголошення Української Самостійної і Соборної Держави в 1918 - 1919-их роках.

В програмі цих святкувань передбачено відспівання американського та українського гимнів, піднесення українського національного прапора, відчитання Проклямації про День Української Незалежности, короткі промови в англійській і українській мовах та закінчення.

Після відчитання посадником Проклямації — шкільні діти в народних строях вручать йому китицю живих цвітів.

Друга частина цих святкувань відбудеться в неділю 24-го січня ц. р. в годині 5-ій вечером в авдиторії української католицької школи при церкві св. Духа при третій та Бутс Вулицях.

Цього дня, окремо запрошений гість з Балтимору — редактор журналу „Смолоскип", Осип Зінкевич виголосить святочний реферат „22-ге Січня і сучасне положення на Україні".

Після реферату проф. Володимир Михайлів відчитає два вірші: „Ой що в Софійському" — П. Тичини і „Яка краса відродженої країни" — О. Олеся.

Володимир Сич

Виставка фотографії Української Студентської Громади

Українська Студентська Громада в Ню Йорку повідомляє, що в днях 2 - 11 квітня ц. р. в Мистецькому Клюбі відбудеться Друга річна фотографічна виставка.

Перша виставка фотографії відбулася минулого року. В ній взяло участь 25 фотографів - професіоналістів й аматорів. Перше місце на першій виставці припало Марії Витвицькій за чорнобілу знімку зимового пейсажу.

Цьогорічна виставка буде поділена на дві категорії: чорно-білі знімки й кольорові. Кожна категорія буде оцінювана окремо.

Українська Студентська Громада в Ню Йорку запрошує до участи у виставці всіх любителів фотографії, незалежно від віку.

Реченець зголошень — 20 березня 1971. Бажано, щоб знімки не були менші як 5х7; найкраща величина — 8х10. Всі знімки повинні бути обгорнені паспортою і підписані на звороті (ім'я, прізвище, повна адреса і число телефону). Пересилаючи знімки, учасники повинні відразу залучити заадресовану й офранковану зворотну коверту.

По ближчі інформації писати на адресу: NYC Ukrainian Student Hromada, 140-142 Second Ave., New York, N.Y. 10003.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВП. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА Ч. 1.

М. Білок, Рочестер	$ 10.00	С. Коваль, Гарфілд	2.00
Г. Половінко, Клівленд	10.00	Е. Козюпа, Ню Гейвен	2.00
Ю. Корбило, Вудсайд	8.00	А. Колтунюк, Денвер	2.00
В. Грицик, Ню Йорк	7.00	П. Корженівський, Пітсвілл	2.00
М. Костишин, Линбрук	7.00	Г. Косовський, Вілмінгтон	2.00
Д-р В. Гарбовський, Ютика	5.00	М. Курляк, Боффало	2.00
С. Матійчин, Дітройт	5.00	Й. Кушнір, Дітройт	2.00
Р. Согор, Елизабет	5.00	А. Лелет, Пассайк	2.00
С. Борисевич, Чикаґо	4.00	М. Лишик, Перт Амбой	2.00
Г. Самійленко, Монт Клейр	4.00	Г. Лозяк, Мк Кіс Рокс	2.00
М. Стецура, Нюарк	4.00	Д. Лукеник, Ню Гейвен	2.00
Є. Ярмолюк, Сомерсет	4.00	Г. Макух, Рослінделл	2.00
Е. Вялий, Бронкс	3.00	Е. Мацак, Джерзі Сіті	2.00
В. Гошовський, Ню Йорк	3.00	В. Микита, Гаррісбурґ	2.00
В. Губчак, Чикаґо	3.00	А. Михайлова, Едісон	2.00
Ю. Крижановський, Філядельфія	3.00	П. Молодовиць, Кліфтон	2.00
І. Ладичка, Кліфтон	3.00	М. Мороз, Раквілл	2.00
А. Лесин, Йонкерс	3.00	Н. Несторович, Лясаль	2.00
О. Макар, Дітройт	3.00	В. Пакуляк, Міннеаполіс	2.00
М. Медвідь, Нюарк	3.00	М. Патинок, Іст Гейвен	2.00
Т. Підлепенський, Савт Бавнд Брук	3.00	Е. Піндічук, Скарборо	2.00
П. Радинський, Іст Лайм	3.00	П. Сиротюк, Трентон	2.00
Г. Р. Слободян, Соґертіс	3.00	Р. Соболь, Форест Гіллс	2.00
О. Тимечко, Клівленд	3.00	В. Сосяк, Форест Гіллс	2.00
Н. Мігайчук, Клівленд	2.50	О. Стеткевич, Ріґо Парк	2.00
І. Блиха, Гарфілд	2.00	О. Стефанишин, Ню Йорк	2.00
Д. Бобеляк, Нюарк	2.00	М. Ступка, Бронкс	2.00
А. Будай, Філядельфія	2.00	М. Суховацький, Джерзі Сіті	2.00
В. Б. Будний, Ірвінґтон	2.00	А. Тхір, С. Гадлей Фоллс	2.00
М. Гаврилюк, Джексон Гайтс	2.00	Д. Фортуна, Елизабет	2.00
В. Гаєвський, Парма	2.00	о. М. Харина, Філядельфія	2.00
І. Гассак, Істон	2.00	Д. Хрупалик, С. Гадлей Фоллс	2.00
Б. Гнідь, Сомервілл	2.00	С. Шагала, Філядельфія	2.00
С. Грабар, Перт Амбой	2.00	Г. Школяр, Рослінделл	2.00
М. Гринішак, Елизабет	2.00	І. Шостак, Чикаґо	2.00
І. Гаджун, Влейрставн	2.00	Н. Щур, Бреддак	2.00
М. Депа, Омаґа	2.00	Т. Явдас, Вотербури	2.00
Д. Дидик, Джерзі Сіті	2.00	Е. Явтушенко, Гартфорд	2.00
В. Дідошак, Рочестер	2.00	В. Кармелюк, Річмонд Гілл	1.50
І. Дзіндзюра, Філядельфія	2.00	А. Вукшований, Вайов	1.00
Т. Дзюбіна, Сімсбури	2.00	о. Ю. Гулей, Вашинґтон	1.00
М. Заплітний, Річмонд Гілл	2.00	П. Гімбаржевський, Калґарі	1.00
О. Зубрицький, Джерзі Сіті	2.00	В. і Д. Дмитрів, Вест Айсліп	1.00
Г. Іваненко, Перт Амбой	2.00	Д. Каліновський, Джерзі Сіті	1.00
М. Квасюк, Перт Амбой	2.00	Г. Карнаушенко, Клівленд	1.00
С. Кириленко, Белойт	2.00	Н. Куйбіда, Джексон Гайтс	1.00
П. Кіра, Бруклин	2.00	Р. Мриц, Торонто	1.00
Н. Кітвіс, Ірвінґтон	2.00	М. Попович, Ірвінґтон	1.00
Г. Клименко, Кліфтон	2.00	П. Смородський, Пассайк	1.00
А. і Ю. Князь, Джерзі Сіті	2.00	М. Шевчук, Джерзі Сіті	1.00

ЛИСТА Ч. 2.

Інж. А. Осадца, Ню Йорк	$ 50.00	О. Макогін, Клівленд	2.00
Інж. Ю. Ястремський, Ню Йорк	50.00	О. Масаковська, Норт Арлінґтон	2.00
Н. Прокопенко, Джерзі Сіті	10.00	Р. Мельник, Йорк	2.00
А. Кейбіда, Мейплвуд	7.00	Е. Мінчак, Честер	2.00
Б. Г. Онуфрейчук, Форест Гіллс	7.00	Н. Н., Бруклин	2.00
Ю. Т. Васлей, Гаррісбурґ	5.00	Х. Павлик, Асторія	2.00
Д-р А. Гудзяк, Сиракюз	5.00	М. Палюх, Вудгейвен	2.00
Д-р Р. Дзюбик, Чикаґо	5.00	Н. Перхулин, Геттисбурґ	2.00
Д-р А. Сидоряк, Вієнна	4.00	М. Петрига, Іст Медов	2.00
М. Брездень, Пассайк	3.50	Р. Ратич, Едісон	2.00
М. Бойсюк, Бруклин	3.00	А. Романюк, Мілвілл	2.00
А. Масник, Перрісбурґ	3.00	Д. Рубаха, Гемтремк	2.00
Д-р К. Мельник, Діксон	3.00	І. Руденський, Парма	2.00
С. Островський, Джерзі Сіті	3.00	І. Рудик, Бруклин	2.00
О. Щеснюк, Гоней Брук	3.00	С. Савіцький, Мейплвуд	2.00
В. Данєц, Іст Орандж	2.20	С. Салфетнік, Пассайк	2.00
В. Ордиковський, Колюмбія	2.00	А. Селівський, Ботелі	2.00
М. Баланчук, Чикаґо	2.00	І. Скакун, Фріголд	2.00
С. Білоус, Стетин Айленд	2.00	С. Сливка, Клівленд	2.00
К. Боковець, Гарфілд	2.00	П. Слободян, Бруклин	2.00
Д. Бортник, Маттапан	2.00	Проф. А. Смакула, Обурндейл	2.00
В. Васильків, Вотервліт	2.00	А. Соколовська, Матован	2.00
І. Васильців, Роґвей	2.00	П. Соломко, Чикаґо	2.00
В. Волошин, Вест Айсліп	2.00	М. Сухорський, Елизабет	2.00
В. Волянський, Клівленд	2.00	М. Тимків, Філядельфія	2.00
Д-р І. Гіщак, Сомервілл	2.00	Т. Тренич, Філядельфія	2.00
Б. Глинський, Бетлегем	2.00	Т. Троць, Бруклин	2.00
Д-р М. Головатий, Чикаґо	2.00	В. Хонюк, Ню Йорк	2.00
В. Гук, Лонґ Айленд Сіті	2.00	І. Худий, Ню Йорк	2.00
Е. Гутович, Бруклин	2.00	М. Чолій, Асторія	2.00
Д-р Я. Н. Гелета, Коледж Парк	2.00	Інж. Д. Юрчишин, Гіббінг	2.00
о. Г. Гораль, Філядельфія	2.00	М. Яремко, Ріджвуд	2.00
Р. Грабський, Парма	2.00	І. Ясеницький, Емрідж	2.00
Д. Гренда, Йорк	2.00	А. Яський, Міннеаполіс	2.00
Ф. Денеґа, Чикаґо	2.00	І. Гуменюк, Чикаґо	1.00
Т. Дуда, Філядельфія	2.00	П. Гулевич, Лос Анджелес	1.00
І. Забитовський, Гартфорд	2.00	І. Дусаненко, Ню Йорк	1.00
М. Завіський, Боффало	2.00	Д. Дячишин, Форд	1.00
В. Іваницький, Рочестер	2.00	В. Задерей, Форт Вейн	1.00
Г. Каличук, Ню Йорк	2.00	А. Залевська, Ваппінґерс Фоллс	1.00
А. Карпович, Ню Йорк	2.00	І. Колюжний, Рочестер	1.00
П. Квозко, С. Гемпстед	2.00	І. Карашівський, Гартфорд	1.00
А. Кедринський, Джерзі Сіті	2.00	М. Кулиник, Геброн	1.00
І. Кефор, Ню Йорк	2.00	П. Нанюк, Пассайк	1.00
Г. Кисіль, Парма	2.00	І. Новак, Трентон	1.00
П. Климовський, Елмайра	2.00	Д. Онищак, Бріджпорт	1.00
І. Коровицький, Філядельфія	2.00	С. Ростковнч, Сілвервуд	1.00
П. Крат, Гіллсайд	2.00	Д-р І. Скальчук, Філядельфія	1.00
Д-р Ю. Кушнір, Йонкерс	2.00	Л. Т. Халупа, Бронкс	1.00
		Р. Чавс, Йонкерс	1.00
		М. Щудляк, Едістон	1.00

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

СПИСОК Ч. 113

Т. Савицький — П. Восик — Р. Дацишевич
М. Гошко — О. Акампора

Сума проголошених чеків .... $ [illegible]
Раніше проголошено .... 28,17[illegible]
РАЗОМ: $ 28,20[illegible]

УКРАЇНСЬКІ ЗЛУЧЕНІ ОРГАНІЗАЦІЇ — ВІДДІЛ УККА в КЛІВЛЕНДІ, Огайо

запрошує Хвальне Громадянство на

СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ

для відзначення

РІЧНИЦІ ПРОГОЛОШЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ 22-го СІЧНЯ 1918 Р.

Академія відбудеться

в неділю, 24-го січня 1971 року

о год. 4-ій по пол. в залі

CHARLES A. MOONEY JUNIOR HIGH SCHOOL

3213 Montclair Avenue, Cleveland, Ohio

- Святочне слово виголосить проф. Ярема Раковський.
- В мистецькій частині — хор „ДНІПРО" під дириґентурою Е. САДОВСЬКОГО.
- Деклямація — Володимира КАВКА.
- Інсценізація у виконанні студентів Cleveland State University.

МАСОВОЮ УЧАСТЮ ВШАНУЙМО ВЕЛИКУ РІЧНИЦЮ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК.

— влаштовує —

в неділю, 31-го січня 1971 року

год. 7-ма веч.

АВДИТОРІЯ ІРВІНГТОН ГАЙСКУЛ

Клінтон Авеню, Ірвінгтон, Н. Дж.

КОНЦЕРТ ТВОРІВ КОМПОЗИТОРА-ПІЯНІСТА В. В. ГРУДИНА

Виконавці:

ВОЛОДИМИР В. ГРУДИН
ДАРІЯ ГОРДИНСЬКА-КАРАНОВИЧ
піяністи;
МАРІЯ МУРОВАНА — співачка
РАФАЇЛ ВЕНКЕ — скрипаль

Українська Баптистська Церква

у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па. КУПИЛА

молитовний дім у центрі міста

961 North 7th Street

БОГОСЛУЖЕННЯ ЗВЕРШАЮТЬСЯ:

У НЕДІЛЮ — о 10 год. ранку та о 6 год. вечора
У ЧЕТВЕР — о 7 год. вечора.

Всіх, бажаючих послухати святу Євангелію та прославити спільно Господа, сердечно запрошуємо.

Пастор І. БЕРКУТА

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ ПАССЕЙК-КЛІФТОН, Н. Дж.

— влаштовує —

в неділю, 24-го січня 1971 року о годині 6-ій вечора

в УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕНТРАЛІ при 240 Говп Евеню в Пассейку, Н. Дж.

СВЯТО САМОСТІЙНОСТИ і СОБОРНОСТИ

ПРОГРАМА:

- Святочну промову виголосить проф. д-р Константин САВЧУК.
- З привітом виступить мейор міста Кліфтону п-ні Анна М. ЛЯТТЕРІ.

У МИСТЕЦЬКІЙ ЧАСТИНІ:

- Пластовий хор під керівництвом Андрія ФАРМІГИ.
- Музичний ансамбль під дириґентурою проф. Володимира ЦІСИКА.
- Збірна рецитація — Пласт.

Всю Українську Громаду Пассейку і Округи проситься чисельно прибути на це Свято, щоб спільно звеличати велику історичну подію відновлення Української Держави.

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ АМЕРИКАНСЬКО-УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ВЕЛИКОГО НЮ ЙОРКУ
ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

— влаштовує —

в неділю, 24-го січня 1971 року о годині 4:00 по полудні

в залі ФЕШЕН ІНСТИТУТУ, 225 Захід, 24 вул. в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

СВЯТО САМОСТІЙНОСТИ і СОБОРНОСТИ

ПРИ СПІВУЧАСТІ МОЛОДЕЧИХ МИСТЕЦЬКИХ СИЛ

Святочне відкриття — адв. Р. Гутлевич; Проклямації Українського Дня губернатора стейту Н. Рокефеллера і посадника міста Дж. Ліндзі відчитає адв. М. Пізнак. Святочну промову виголосить д-р Константин Савчук, професор історії і політичних наук Коледжу св. Петра в Джерзі Сіті.

У мистецькій частині: Чоловічий хор „Прометей" з Філядельфії під дириґентурою М. Длябоги; мистецький монтаж — члени молодечих організацій, під керівництвом п. Лідії Крушельницької, деклямація — Н. Чума.

•

Того ж дня в усіх Українських Церквах Ню Йорку будуть відправлені УРОЧИСТІ СЛУЖБИ БОЖІ в НАМІРЕННІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ, зокрема в церкві св. Юра, о год. 12-ій вполудне.

До участи у святкуванні запрошується Українські Молодечі та Комбатантські Організації і все Українське Громадянство.

Квитки вступу в передпродажу: АРКА, ЕКО, СУРМА і „Самопоміч". Всі місця нумеровані.

Різдвяне Богослуження в катедрі св. Володимира в Ню Йорку

В день Різдва Христового, 7-го ц. м., в катедрі Св. Володимира, 82-га вулиця - Вест, Ню Йорк, була відправлена урочиста Різдвяна Літургія, яку передано через радіо Голос Америки" в Україну та інші країни.

Великий хор цієї православної катедри співав під час Літургії Св. Івана Златоустого, яка була виповнена окремими співами в інтерпретаціях українських композиторів з сольовими співами.

В кінці Богослуження настоятель катедри о. І. Данилевич відчитав посланіє Єпископів Української Православної Церкви в ЗСА з підкресленням, що тепер сповняється 50-ліття заснования УАПЦ в Україні. Вона з кінця 1920-их років є заборонена на Батьківщині. Посланіє говорить: що наша церква там переслідується й, що ми молимося аби „Господь Бог обдарував витривалістю у терпіннях тяжко поневолених наших Братів й Сестер в Україні, а нас, розсіяних по країнах вільного світу, збагатив духом справжньої любови".

Проводив цією безпосередньою передачею Богослуження в Україну п. Корбутяк, представник „Голосу Америки".

В цій же самій православній катедрі Св. Володимира мала відбутися також урочиста Літургія, яку мав відправити Владика Мстислав, голова Консисторії УПЦ у ЗСА, 17 ц. м. а опісля мав бути „Різдвяний концерт колядок і щедрівок" у виконанні катедрального хору під дириґентурою В. Завітневича. Концерт має дві частини зложені з 13 точок, з відповідними сольовими співами.

Цей концерт також мав бути переданий через радіо „Голосу Америки" в Україну та інші країни.

С.

ВИХОВНО - ВІДПОЧИНКОВІ ТАБОРИ СУМ-у ТА ПЛАСТУ

Буенос Айрес (М. Д.) — В Арґентині в місяцях грудні, січні та лютім є шкільні вакації, які використовуються також для виховних таборів української молоді. Сумівські табори відбуваються на оселі „Веселка" на протязі місяця січня під гаслом: „Права людині — воля Україні"! Т-во „Пласт" рівнож улаштовує відповідні Пластові Табори на пластовій оселі в місцевості Пунта дель Індіо, які запляновано перевести з початком січня — табір для новаків, а опісля відбудуться юнацькі табори, що закінчаться 8-го лютого. Окремо ведеться Оселя Рідних Шкіл в Арґентині, на оселі „Веселка", що находиться за 30 клм. від Буенос Айресу.

У Монтреалі відбувся „Український День"

Монтреаль. — У Монтреальському Музеї Мистецтва 29-го жовтня 1970 р. відбувся „Український День", організований Українським Допоміжним Комітетом при тім Музеї. Виставка того дня була присвячена українським піонерам, „які допомагали збудувати Канаду як велику країну", сказано в двомовній — англійській і французькій — програмі, на якій репродуковано картину Вільяма Курилика „Фарма поблизу Торонта". Патронували міністер культури провінції Квебек Франсуа Клотьє, сенатор і член головного уряду УН-Союзу Павло Юзик, мейор Монтреалю Жан Драпо та ін. видатні особи, а з організацій — Відділ КУК у Монтреалі. Керівник Музею, С. Морфі в надрукованому в програмі „Звернenні" сповіщає про вдячність Музею мистцеві В. Куриликові за подаровану картину „Фарма поблизу Торонта" і згадує, що Український Допоміжний Комітет при Музеї є першою такою інституцією з етнічних груп, яка сприяє праці Музею. В гарно виданій програмі подані відомості про українців у Канаді, про їх вклад в розбудову Канади, про склад Українського Комітету при Музеї, про мистця В. Курилика, сина іміґрантів у Канаді й намальовану ним в 1962 р. подаровану картину. Подані фотознімки й короткі біографічні замітки про композитора-українця Юрія Фіялу, скрипаля Євгена Гусарука, піяніста Іренея Жука, які брали участь в мистецькій частині „Українського Дня". У концертовій частині були виконані твори Лисенка, Ревуцького, Фіяли, Кон-Анатольського, а також західніх композиторів — Ліста й Шопена. Український Допоміжний Комітет при Монтреальському Музею Мистецтва очолює М. Василишин.

Купуйте в підприємствах, які оголошуються в „Свободі"!

Замість квітів на могилу нашого Дорогого Директора

сл. п. Степана Глушка

складають 150.00 долярів на Фонд Енциклопедії Українознавства в Сарселі, Франція, бувші учениці гімназії УПТ „Рідна Школа" в Станиславові:

Мирослава Богач, Англія	Ярослава Крижановська, ЗСА
Ольга Ганушевська, ЗСА	Марія Куземська, ЗСА
Лідія Гладка, ЗСА	Мирослава Приймак, ЗСА
Марія Кінг, ЗСА	Евгенія Ратич, ЗСА
Зеновія Ковальська, ЗСА	Ірена Руснак, ЗСА
Марія Крамарчук, ЗСА	Марія Савчак, ЗСА
Лідія Крушельницька, ЗСА	Ірена Сигалів, ЗСА
	Осипа Яворська, ЗСА

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Марії з Ляховичів Біляк

зложили на Фонд „Церква в Потребі":

п-ні Х. Чорна-Болинд	$50.00	п-ство М. і А. Івашко	10.00
Союз Українок	20.00	п. С. Хомяк	10.00
інж. Е. і О. Ляхович	20.00	інж. Б. і Х. Неґаїв	10.00
п-ні А. Рижевська	20.00	мґр. В. Остапюк	5.00
д-р Ю. і М. Тершаковець	15.00	п. Б. Спаркач	5.00
д-р Е. і О. Михайленко	10.00	п-ство І. і М. Ракуші	5.00
		п-ні М. Венґльовська	5.00
		п. О. Дрозд	5.00

Разом $190.00

•

Рівночасно збірка на Богослужби дала 103.00 доляри.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшла у Вічність в дні 28-го листопада 1970 р. наша Найдорожча СЕСТРА, ТЕТА, СТРИЯНКА, ШВАҐРОВА

бл. п. МАРІЯ з ЛЯХОВИЧІВ БІЛЯК

Отсим складаємо щиру подяку Приятелям та Знайомим, які в часі недуги виявили стільки теплого співчуття для Покійної і Її Родини.

Зокрема дякуємо Високопреподобним Отцям — Каноникові П. Олексіву за співучасть в похоронах і за внеслу, зворушливу промову та о. І. Ричкунові, пароховi Української Католицької Церкви в Маямі, за кількакратні відвідини Покійної в дома і шпиталі, за уділення Найсвятіших Тайн і слова потіхи. Також сердечно дякуємо п-ству Миколі та Ірині Ракушам за ввічливу поміч і переведення збірки на Богослужби і Катедру в Римі, а зокрема п-ні Ірені Ракуш, секретарці Союзу Українок в Маямі за прекрасну прощальну промову від Союзу Українок — над могилою.

Дуже зворушливою була поява дітей, бувших учнів Покійної — Михася Пацая і Ганусі Максимович, які під проводом управителя української школи п. В. Кліщінського внесли чудовий кошик цвітів і поставили перед домовиною Покійної.

Щира наша подяка всім Достойним Громадянам за співучасть в похоронах, за цвіти і за зложені датки. Вкінці дякуємо сердечно за надіслані щирі вислови співчуття письмові, телеграфічні та телефонічні, а зокрема Достойним П-ству О. і С. Яворським з Торонта, за поміщення клепсидри в канадійській пресі.

Всім Людям Доброї Волі, які поділяли наш безмежний біль, хай Господь винагородить своїми щедрими Ласками. А Ти наша Найдорожча Маріє спи в Бозі, сни про кращу долю нашого Народу, якому Ти служила ціле Твоє життя, а в наших серцях Ти будеш жити по всі часи.

Рідня:

сестри: АННА РИЖЕВСЬКА
СТЕФАНІЯ ЧОРНА з Родиною
КЛЕМЕНТИНА ЖМУРКЕВИЧ з Чоловіком
брати: ЕВГЕН ЛЯХОВИЧ з Родиною
ТЕОДОЗІЙ ЛЯХОВИЧ з Родиною
та дальша Рідня

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього, дня 13-го грудня 1970 р. в Ню Йорку, відійшла у Вічне Життя наша Найдорожча МАМА

бл. п. МАРІЯ СУШКІВ з дому Тчцінецька

Прибиті важким горем, складаємо щиру подяку Рідним, Приятелям і Знайомим за співчуття та за участь в похоронних обрядах.

Найсердечніша наша подяка Високопреподобному Пароховi церкви св. Юра о. д-рові В. Гавлічеві за відправлення Панахиди та духовну підтримку, Всечеснішому о. Лаврищукові за відправлення Служби Божої та відпровадження Покійної на місце Вічного Спочинку.

Висловлюємо щиру подяку Високоповажаним Панам д-рові Романові Осінчукові за довголітню дбайливу лікарську опіку і д-рові Осталові Барановi за віддану опіку під час перебування Покійної в шпиталі.

Найщиріша наша подяка Рідним, Приятелям і Знайомим, які попращали Покійну квітами, чи замість квітів жертвували на добродійні цілі. Дякуємо Всім, що так численно пожертвували на Служби Божі, як також за співчуття, що їх висловили особисто чи письмо.

Нехай Господь Бог стократно винагородить Всіх Вас за Ваші шляхотні серця, сповнені християнської доброзичливістю.

В глибокому смутку:

сини: ВОЛОДИМИР з дружиною ВІРОЮ і донькою ДАРІЄЮ
донька: СТЕФАНІЯ САЛДАН з мужем МИХАЙЛОМ

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Незабутнього БРАТА і СТРИЙКА

бл. п. ОНУФРІЯ ДАНИЛИШИНА

буде відслужена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в п'ятницю, 22-го січня 1971 року

о год. 9-ій ранку в Українській Католицькій Церкві СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

Приятелів і Знайомих просимо помолитися за Спокій Його Душі.

Брат ГРИГОРІЙ з Родиною

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ нашої Найдорожчої і Незабутньої МАМИ

бл. п. МАРІЇ СУШКІВ з дому Тчцінецької

буде відправлена

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА

в четвер, 21-го січня 1971 року

о год. 9-ій рано в Церкві СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

Син: ВОЛОДИМИР з дружиною ВІРОЮ і донькою ДАРІЄЮ
донька: СТЕФАНІЯ САЛДАН з мужем МИХАЙЛОМ

✝

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що в неділю, 17-го січня 1971 р. помер в Лорейні, Огайо на розрив серця, наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО і ДІДУНЬО

сл. п. РОМАН КЛОС

нар. 16-го листопада 1903 р. в Судовій Вишні, кол. начальник Відділів Маслосоюзу в Стрию, Луцьку, Станиславові й Львові, пластун-сеньйор, член Загону „Червона Калина", основник і довголітній станичний Пластової Станиці в Лорейн, Огайо.

ПАНАХИДИ — в понеділок і вівторок, 18-го і 19-го січня 1971 р. в похоронному заведенні Davin Funeral Home, о год. 8-ій веч.

ПОХОРОН — в середу, 20-го січня 1971 р. о год. 8:30 ранку з того ж похоронного заведення до української католицької церкви св. І. Хрестителя в Лорейні, Огайо, а опісля на цвинтар Кальварія коло Лорейну.

В глибокому смутку:

дружина — ІРЕНА
сини: ЮРІЙ з дружиною МАРІЄЮ і сином ЛЕВКОМ
ЯРЕМА
донька — ОКСАНА

ЗАГІН ЧЕРВОНА КАЛИНА

5. КУРІНЬ ПЛАСТУНІВ-СЕНЬЙОРІВ — 23. КУРІНЬ СТАРШИХ ПЛАСТУНІВ в глибокім смутку повідомляють, що в неділю, 17-го січня 1971 р. помер в Льорейні, Огайо, нещадійно, на розрив серця

✝

сл. п. РОМАН КЛОС

нар. 16-го листопада 1903 р. в Судовій Вишні, пластун-сеньйор керівництва; колишній Крайовий Голова Пластового Сеньйорату, братчик і генеральний відскарбій Загону Червона Калина, основник і курінний 17. Пл. Куреня в Стрию, основник і довгорічний станичний Пластової Станиці в Льорейн, кол. начальник Відділів „Маслосоюзу" в Стрию, Луцьку, Станиславові і Львові.

ПАНАХИДИ відбудуться в понеділок і вівторок, 18-го і 19-го січня ц. р. в похоронному заведенні Davin Funeral Home в Льорейн, о год. 8-ій веч.

ПОХОРОН — в середу, 20-го січня 1971 р. о год. 8:30 рано з похоронного заведення до української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Льорейн та на цвинтар Кальварія коло Льорейн.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ГЕНЕРАЛЬНА СТАРШИНА ЗАГОНУ
КУРІННІ СТАРШИНИ

✝

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 17-го січня 1971 р. відійшла від нас у Вічність по тяжкій і довгій недузі, прийнявши Найсвятіші Тайни наша Найдорожча МАТИ, СЕСТРА і БАБУНЯ

бл. п. МАРІЯ з МАТВІХІВИХ РАДЗИКЕВИЧ

ПОХОРОН в середу, 20-го січня 1971 року з української католицької церкви св. ап. Петра і Павла на український цвинтар в Пармі, Огайо.

Горем прибиті:

син — МИРОН з дружиною ІРЕНОЮ та синами: ПЕТРОМ і РОМАНОМ
сестри: ОЛЕНА ШЕХОВИЧ в Ст. Пол., Мінн.
ОЛЕКСАНДРА МАРЕНИН в Україні
брат — ДІОНІЗ МАТВІХІВ в Україні
та ближча і дальша Рідня

Субота, 23-го січня 1971 року
год. 9-та вечора

Авдиторія Школи св. Юрія
215 Схід 6-та вул. в Ню Йорку, Н. Й.

Оркестра „ДНІПРО" О. СТРОЦЬКОГО
Солист — Б. БЕМКО Аранжер — О. ГЕНЗА

2-ий Відділ ООЧСУ і Осередок СУМА ім. ген.-хор. Т. Чупринки в Ню Йорку

запрошують Українське Громадянство на

ТРАДИЦІЙНУ НОВОРІЧНУ ЗАБАВУ

В ПРОГРАМІ ЗАБАВИ:

НОВОРІЧНІ ПОБАЖАННЯ ГОЛІВ,
ВИБІР КОРОЛЕВИ ОСЕРЕДКУ СУМА

Стрій вечірній побажаний

•

Столи проситься замовляти в канцелярії вище поданих організацій.

КОМІТЕТ

ПОТРІСКУЮТЬ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ним конфліктом, бо економіки не можна відділити від політики.

Щоб заспокоїти робітництво і розбурхане населення, новий уряд обіцяє переглянути пляни економічної реформи, усунути недоліки, а поки те станеться — заморозити ціни. А економічна інтеграція, якою польську економіку прив'язано до безнадійно хворої економіки імперського соціялізму СССР, як була, так і лишається. Старе лихо економічне разом з посиленою контролею влади, під опікою Москви, над населенням спричинюватиме нові вибухи і повстання проти московського соціялізму і безглуздя його колоніяльної системи.

„Соціялізм розвинеться в усіх своїх фазах до крайніх наслідків, до безглуздя. Тоді вибухне з титанічних грудей революційної меншости крик заперечення, і знов почнеться смертельна боротьба, в якій соціялізм буде переможений грядучою невідомою нам революцією" (А. Герцен, твори, Женева, т. 5). Колоніяльні ланцюги вже потріскують.

Вишивані Вечерниці ОР СУА в Ню Йорку

Прийшов час балів, вечерниць та інших веселих імпрез, які, звичайно, відбуваються в кожному карнавалі. Як попередньо так і в цьому річному карнавалі, відбудуться Вишивані Вечерниці, старанням Окружної Ради Союзу Українок Америки в Ню Йорку. Як щороку, наше жіноцтво буде мати нагоду зарепрезентувати вишивані сукні, блюзки, а наші панове, вишивані сорочки й краватки. До кожних Вечерниць, Комітет старається внести щось нового й цікавого.

Цього року наші Вишивані Вечерниці, відбудуться в авдиторії школи при церкві св. Духа в Брукліні, 160 Норт 5-та вул. Авдиторія школи, це прекрасна заля модерно й гарно уладжена. Цікаво буде побачити величаву школу й провести вечір в гарній і рідній атмосфері.

Надіємось, що наші Вишивані Вечерниці пройдуть з успіхом, як бувало й в минулих роках.

М. Д. прес реф. О. Р.

Святомиколаївський вечір у Спрінг Веллі, Ню Йорк

В неділю, 20-го грудня 1970-го р. суботня школа українознавства при церкві св. Петра й Павла гостила в себе св. о. Миколая. Вечір приготовили вчителі школи: Олена Стельмачук і д-р Василь Лучків, директор бібліотеки в місцевому коледжі. Олена Стельмачук, талановита співачка й піяністка, вивчила дітей українських й американських колядок, які діти відспівали при її акомпаньяменті. Д-р Лучків приготовив декламації.

Вечір відкрив короткою промовою місцевий парох о. Богольник. Він дякував учителям школи українознавства, за їхній великий, безкорисний труд. Після цього дитячий хор відспівав „Бог Предвічний". Д. Коваль віддеклямував поправною українською мовою вірш: „Іде Миколай", а д-р Лучків виголосив „Сонце України", С. Чикайло продеклямувала „Українка", а И. Венгрин „Україна". С. Брега виголосила „І досі сниться", а М. Стельмачук продеклямувала „У воскресний день". Тріо декляматорів: М. Коваль, М. Лучків і П. Венгрин рецитували: „Ялинку". Декламації перепліталися піснями „Радуйтеся всі люди", „У Вифлеємі новина", „Дивная новина", „Ой у саду, саду", „св. Миколай іде", й також відспіванням американських колядок.

При співі: „Ой хто, хто Миколая любить" появився св. Миколай в супроводі ангела зі саночками повними різних дарунків. Св. Миколай сказав, що золотими літерами будуть записані імена всіх жертводавців на розбудову церкви св. Петра й Павла в Спрінг Веллі. Святі апостоли просили його передати подяку ініціяторам цього великого діла. Коли на Україні церкви замикають і руйнують, у вільному світі український нарід будує й розбудовує свої святині, як вияв неприборканої снаги за своїм рідним, вільним релігійним життям.

Св. Миколай привітав присутніх на залі д-ра Олега Волянського й його дружину Людмилу, які після 5-літньої перерви знову повернулись до парохії в Спрінг Веллі, де вложили багато праці в церковному хорі, як теж у школі українознавства. Д-р Волянський був через чотири роки директором хору, а пані Волянська провадила добре зорганізовану школу при помочі слідуючих пань: Зедайко, Іваник, Садницька і Семків. Вдячні парохіяни привітали п-во Волянських гучними оплесками, а їхньому синові Ігореві, учневі школи українознавства, в день його уродин, заспівали „Многая Літа".

Св. Миколай похвалив дітей і вчителів за гарне вивчення пісень і деклямацій. Він заохочував дітей до науки української мови й українських пісень. Він сказав, що хто в церкві співає, той величає Бога піснею ще краще як молитвою, бо пісня лине до неба скоріше, чим молитва, тому, що і в небі ангели величають Бога піснями. І ці ангели дуже тішаться, коли їм повірені діти, вміють молитися і співати в рідній мові.

Св. Миколай подякував членам хору за гарний спів кожної неділі під диригентурою Миколи Москаля. Цю подяку зложив він на руки першого тенора Михайла Венгринович, а його дружині Ользі і всім членкиням Т-ва св. Анни під проводом пані Бриди подякував за великий труд і посвяту часу при влаштуванні різних свят і прийнять для приходу на розбудову церкви.

По роздачі подарунків св. Миколай, при співі „Бог предвічний", попрощався з присутніми й побажав всім веселих свят і щасливого Нового Року.

ВОС

ІЗ БОЙОВИХ ДІЙ У КАМБОДЖІ

Камбоджійські вояки, озброєні в південнов'єтнамські 155-міліметрові рушниці, охороняють транспорт пального до столиці Камбоджі Пномпень, в якій, у зв'язку з наступом комуністів, виникла гостра нестача пальних матеріялів.

Без згадки про композитора М. Леонтовича

Київ. — У великому міцному кам'яному будинку, колишній духовній семінарії в м. Кам'янці-Подільському, лише дехто із службовців міської установи знає про українського композитора Миколу Леонтовича. Тим часом, саме в стінах тієї семінарії великий українськкий композитор, автор світової слави „Щедрика", і вчився і писав свої твори. Один із співпрацівників Українського Хорового Товариства опублікував на сторінках „Культури і Життя" з 10-го січня ц. р. замітку під наг. „Виправити недогляд". У ній сказано, що будинку колишньої семінарії не зараховано до архітектурних пам'яток та що на будинку немає навіть меморіяльної дошки: „Я не знайшов жодної згадки про те, що в цій семінарії вчився й творив видатний український композитор Микола Леонтович, а всесвітньому уславленню нашої народної пісні ми в значній мірі завдячуємо його геніяльній, незабутній творчості". Автор замітки закликає мистецьку громадськість Кам'янця-Подільського „виправити цей прикрий недогляд".

Зимове число „Веселки"

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Віршем Романа Завадовича „День подарунків" відкривається грудневе число барвистого ілюстрованого журналу-місячника, що його видає УНСоюз для українських дітей у вільному світі вже 17-й рік. Більшість матеріялів у цьому числі присвячені Різдвяним святам, св. Миколаєві, про якого є цікава сценка О. Ощудляка „Ще один лист" та інші вірші і якого бачимо й на двокольоровому малюнку на обкладинці, роботи п-і Ніни Мудрик-Мриць на тему „Лист до св. Миколая". Число „Веселки" закінчується віршем Л. Гайдай „Лист на снігу", в ньому є продовження „Гоци Драли" та „Богдана Козака-характерника" і цікаві інформації „З дитячого світу", з Австралії й Америки. Ілюстрували грудневе число журналу, останнє в 1970 році, Галина Мазепа, Юрій Козак, Петро Холодний мол., Н. Мудрик-Мриць, є також фотоілюстрації з вистави оперети „Червона Шапочка" в Австралії та „Чародійної Сопілки" в ЗСА.

Нагородили орденом за затримання „великого злочинця"

Міліціонера, 26-літнього С. Шустова, з Угодсько-Заводського району Калузької области в Російській СФСР, Президія Верховної Ради СССР нагородила орденом „Червоної зірки" за те, що він після перестрілки затримав „небезпечного злочинця Рибалко". В тому районі вночі „Рибалко в селі Пантелеєвка вчинив важкий злочин і скрився. На розшуки злочинця була послана оперативна група". Міліціонер-інспектор С. Шустов пробрався на піддашшя будинку, в якому жила знайома Рибалки. Була пізня ніч, і він світив ліхтариком, коли з купи накладеного на піддашші сіна пролунав постріл, потім другий. Міліціонер почав також стріляти і напевно поранив переслідуваного, бо в „Ізвєстіях" з 12 січня ц. р. сказано, що „небезпечного злочинця зловили, він мав револьвер з двома вистріленими набоями та 20 запасними бойовими набоями". Про те, який саме злочин поповнив названий Рибалко, хто він і звідки, „Ізвєстія" не інформують.

ПРОБЛЕМА ІДЕНТИЧНОСТИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

тити власних дітей, забезпечити їх матеріяльно, дати освіту і „вивести в люди". Без сумніву, це вища вартість, яка трансцендентує життя одиниці і дає їй триваліщу вартість. Однак, таке обмеження лише власною родиною ще надто близьке до егоїзму і є однією з інстинктовних-природних потреб людини (згадаймо, що навіть тварини піклуються своїм потомством).

Зрештою така постава теж непродуктивна, бо якщо б усі так думали — а вони мають на це таке саме право — поступ суспільства, наук і культури, на яких їхні діти мали б виховуватися, був би неможливий. Така постава теж паразитна, бо користає з плоду інших, не даючи від себе нічого.

Вкінці існують вищі вартості, які щойно роблять життя справді людським, цінним. Такими вартостями може бути, наприклад, служіння власній батьківщині, науці чи культурі або служіння ідеалам свободи, справедливости й братерства між людьми. Є люди, які воліють вмерти, ніж зрезигнувати зі служіння правді чи ідеалові свободи. Прикладів такої постави повно в історії кожного народу. „Дайте нам свободу або смерть!" — не мусить бути театральним вигуком, ані симптомом невротичної постави", — пише згаданий Роллью Мей. — Насправді треба думати, що це найзріліша і справді людська форма поведінки" ([9]) (стор. 73).

Висновок з дотеперішніх міркувань очевидний Українська молодь знайде свою національну ідентичність через усвідомлення і акцептування свого походження та почуття спільної долі з українською групою в Америці, яке з цього випливає. Сенс своєї національної ідентичности вона консолідуватиме через ангажування себе в життя української громади. Коли вона не стоїть збоку, але забирає слово і вирішує конкретні питання нашого спільного, релігійного, культурного, громадського життя, це допомагатиме їй більше, ян що інше, віднайти себе і глибший сенс свого життя. Прикладом такого ангажування можуть служити успішні зусилля молоді для створення центру українознавчих студій при Гарвардському університеті.

Українське молоде покоління може підхопити якусь нову плодотворну ідею і почати її здійснювати. Наприклад, нам потрібно було б створити музей українського мистецтва в Ню Йорку, де були б зібрані твори наших найвизначніших мистців, визнаних уже чужим світом. Можна було б подумати про створення студентських домів-гуртожитків у Ню Йорку, Філядельфії, Чикаго та інших містах. Такі студентські доми стали б центрами пожвавленого життя нашої молоді. Дехто висуває ідею створення незалежної високоякісної середньої школи для вирощування майбутніх провідників життя нашої групи в Америці. Існує велика потреба в товариських клюбах для пожвавлення товариського життя і для зустрічей молодших і старших. Все це — завдання, які наша молодь моглаб вважати своїми, внести свій запал і посвяту в їх здійснювання, за чим прийшла б матеріяльна допомога від громадянства.

[8]) KENNETH KENISTON: The Uncommitted. Alienated Youth in American Society, Harcourt, Brace and World. New York, 1960

[9]) PAUL TILLICH: Existentialism and Psychotherapy. In "Review of Existential Psychology and Psychiatry." Vo. I. No. 1.

(Кінець).

ТАРЗАН, Ч. 6495. Тарзан пропонує двобій з Гано

Послухай добре Мамбо, сину великого вождя Вави! Цей ось-тут, Гано, не має досить відваги, щоб одинцем боротися проти мене. Він скаче, як боягуз, з бамбусового дерева мені на спину, з багатьма списоносцями, які хоронять його!

Позич мені свого списа, мій приятелю Мамбо, хай Гано бореться проти мене, — один муж проти одного мужа!

Мені, Гано, смішно! Тільки дурний чужинець думає, що може воювати проти батуза — списом!

Тепер мені, Тарзанові смішно! Я буду боротися проти тебе, Гано, списом Мамба... і вб'ю тебе, Гано!